ВІВТОРОК, 25 ГРУДНЯ 2007 РОКУ ■ № 245 (4245)

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Голос України

Кому під силу тернії Любові перейти?

Відколи В'ячеслав Чорновіл відійшов у вічність, його соратниками й недругами перелопачено тонни словесної руди, але головні запитання так і залишилися без відповіді. Чому за життя його харизма була надто тяжкою ношею для співвітчизників? Чому жертовне життя і трагічна смерть не залатали тріщину в згромадженні національно-демократичних сил? Чи позначені його іменем пам'ятники, вулиці й школи, ювілейні вечори і чорноволівські читання спонукали до очищення свідомості, чи стали чинником єднання?

Та катарсис через каяття все-таки відбувся. Звісно, на відміну від славослів'я він — не масовий...

(Закінчення на 3-й стор.).

На знімку: *Голова Верховної Ради України Арсеній Яценюк, Президент України Віктор Ющенко, Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко взяли участь у покладанні квітів до пам'ятника видатному національному діячеві В'ячеславу Чорноволу в Києві.*

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (прес-служба Президента України).

КОРОТКО

■ У Донецьку інваліди-«чорнобильці» заблокували кабінет начальника облуправління Пенсійного фонду.

■ Парламент Колумбії визнав Голодомор в Україні 1932—1933 років актом геноциду українського народу.

■ Працівники митного поста «Краковець» Західної регіональної митниці запобігли незаконному ввезенню в Україну норкових шкурок на суму 135 тисяч гривень.

■ У Полтаві через вимушену посадку гелікоптера одного з членів екіпажу госпіталізовано.

■ У місті Рені, де переважає молдовське населення, відбувся XIX фестиваль зимових обрядів «Флориле далбе».

(За повідомленнями Укрінформу).

■ НОВИНИ

Горів музей. Експонати та працівники не постраждали

Близько 9-ї години ранку 24 грудня в Полтаві горів краєзнавчий музей. У будинку саме триває плановий ремонт. Як розповідають пожежники, під час зварювальних робіт сталося займання покрівлі музею. Спочатку робітники намагалися локалізувати пожежу власними силами, але вогонь поширювався. Загалом горіло 30 квадратних метрів даху. Як повідомив присутній на місці події голова Полтавської облдержадміністрації Валерій Асадчев, буде виділено кошти на реконструкцію пошкодженої вогнем частини музею. Шкоди експонатам не завдано. Про постраждалих з обслуговуючого персоналу не повідомляється, **передає власний кореспондент Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ**.

Перевізників виводять з «тіні»

На Тернопільщину завезено 4,5 тисячі автобусів і мікроавтобусів, але офіційно перевезення здійснюють трохи більше 2 тисяч. Це не означає, що інші стоять «на прив'язі». Просто решта виходить на маршрути нелегально. Пасажири ризикують здоров'ям, а то й життям, сідаючи в такий транспорт. Адже ніхто не перевіряє, чи тверезий водій, у якому стані машина. Зростає кількість аварій за участі так званих маршруток, а бюджети недоотримують прибутки. Обласна влада разом з правоохоронцями взялися вивести нелегальний транспорт з «тіні». На лобове скло ліцензованих машин наклеять спеціальний талон — ознаку того, що вона технічно справна, а водій здоровий. Жорсткішим стане контроль за розподілом маршрутів. На позитивні результати сподіваються через два місяці, **повідомляє наш власний кореспондент у Тернопільській області Любов ЛЕВИЦЬКА**.

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ:

Влада співпрацюватиме за новим форматом

Учора відбулася зустріч Голови Верховної Ради Арсенія Яценюка, Президента України Віктора Ющенка, Прем'єр-міністра Юлії Тимошенко та голови депутатської фракції Блоку «Наша Україна — Народна самооборона» В'ячеслава Кириленка. Про це «Голосу України» повідомили в прес-службі глави держави. Тема зустрічі — налагодження ефективної співпраці між Президентом, Верховною Радою та урядом.

(Закінчення на 2-й стор.).

Солдати зможуть по телефону скаржитись міністрові оборони

Найближчими днями в Міноборони з'явиться цілодобова «гаряча лінія», куди самі військовослужбовці та їхні батьки зможуть подзвонити й поскаржитись на проблеми армійської служби. Поки що вирішується питання про те, на який номер слід телефонувати. До того ж у кожній частині в кімнатах відвідувачів на КПП можна особисто або анонімно звернутися до командирів і їхніх заступників. Тут спеціально встановлять інформаційні дошки з їхніми адресами й телефонами. Мета — припинити дідівщину в українській армії, щоб такі трагедії, як з Юрієм Сташенком, більше не повторювалися. Головне тепер — довідатися номер і додзвонитися.

Нагадаю, зовсім недавно жертвою нестатутних стосунків став 18-річний Юрій Сташенко, який загинув у військовій частині в місті Лозова (Харківська область). Розслідування цієї справи взяла під особистий контроль Прем'єр-міністр Юлія Тимошенко.

Пробки на кордонах

На зовнішніх кордонах ЄС з Україною вже через кілька годин після розширення шенгенського простору утворилися величезні затори. Як повідомляє «Німецька хвиля», через запровадження посиленого контролю на угорсько-українському та польсько-українському кордонах утворилися багатокілометрові черги вантажівок, а час чекання досягає нерідко 30 годин.

Угорські митники відзначають, що через скасування контролів на внутрішніх кордонах ЄС вантажівки набагато швидше досягли українського кордону, й це також призвело до виникнення черг. За їхніми даними, українські колеги встигають пропустити за годину тільки 20 вантажівок. Як сказано в повідомленні, угорська сторона піклується про те, щоб змерзлим водіям розносили гарячий чай, а вздовж черги було встановлено переносні туалети.

За даними польських правоохоронців, наплив людей пов'язаний також із католицьким Різдвом. Багато українців, виїжджаючи до родичів, хотіли скористатися ще своїми старими польськими візами.

Рекорд на одному диханні

Світовий рекорд у київському басейні установив 28-річний спортсмен-параолімпієць Олег Іваненко. З повністю паралізованими ногами, пальцями і кистями рук, він на одному диханні проплив дистанцію 50 метрів стилем «батерфляй». До того ж за рекордний час — 1 хвилину 13 секунд.

(Закінчення на 12-й стор.).

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Працівникам архівних установ України

Шановні друзі!

Сердечно вітаю ваш численний дружній колектив із професійним святом — Днем працівників архівних установ України.

Своєю щоденною копіткою працею ви виявляєте високий фаховий рівень, ініціативність, компетентність, визнані далеко за межами нашої Батьківщини. Маючи справу з безпосередніми свідченнями історії, відчуваючи її подих, ви як ніхто усвідомлюєте міру відповідальності перед минулим, сьогоденням і майбуттям.

Вашими наполегливими зусиллями формується Національний архівний фонд — унікальна скарбниця нашої історичної пам'яті, без якої Україні складно обирати свій шлях у великому й розмаїтому світі. Неоціненною є ваша благородна діяльність із заповнення «білих плям» новітньої історії нашої держави, відновлення справедливості щодо багатьох співвітчизників, повернення із забуття тисяч славних імен.

У цей урочистий день бажаю вам і вашим родинам добра, здоров'я, здійснення всього задуманого.

З наступаючими новорічними та різдвяними святами!

Хай вам усім щастить!

Голова Верховної Ради України Арсеній ЯЦЕНЮК.

Влада співпрацюватиме за новим форматом

(Початок на 1-й стор.).

Серед стратегічних цілей цієї співпраці, переконаний Віктор Ющенко, має бути, зокрема, реалізація ініціатив, спрямованих на підвищення конкурентоспроможності української економіки, боротьба з корупцією, оздоровлення інвестиційного клімату. Окрім того, Президент наголосив на важливості реалізації його соціальних ініціатив та врахування їх у державному бюджеті 2008 року.

В. Ющенко вважає за необхідне створити новий формат співпраці Президента і уряду шляхом проведення систематичних нарад Президент — Голова Верховної Ради — Прем'єр-міністр на щотижневій основі.

Віктор Ющенко також укотре підкреслив, що на політичних силах лежить політична відповідальність перед виборцями стосовно виконання взятих на себе зобов'язань.

Президент наголосив: «Діяльність усіх органів влади нашої держави та всіх політичних сил має бути спрямована на реалізацію національних пріоритетів України».

Фото Миколи ЛАЗАРЕНКА (Прес-служба Президента України).

Шахту імені Засядька не закриють

Орендне підприємство «Шахта імені Засядька» цими днями знову опинилося в центрі уваги. По-перше, завершено затоплення водою аварійного горизонту. По-друге, під землею виявлено тіло ще одного гірника, який загинув під час аварії 18 листопада. По-третє, у неділю на шахті знову стався смертельний нещасний випадок: під час монтажу монорельсової дороги загинув електрослюсар. Цього само дня вугільне підприємство відвідала Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко.

Більшість виступів, які пролунали під час зустрічі із колективом, містили аргументи проти закриття вугільного підприємства. За словами міського голови Олександра Лук'янченка, внаслідок зупинки видобутку вугілля на шахті місцевий бюджет зазнає втрат. Крім того, без роботи можуть залишитися не тільки колектив «засядьківців», а й ВАТ «Донецьккокс» і заводи вугільного машинобудування. Стривожений міський голова і екологічними наслідками закриття шахти: «Імовірний вихід метану на поверхню».

Як повідомлялося, урядова комісія із розслідування причин аварії прийняла рішення затопити виробки для боротьби із підземною пожежею та припинити видобуток вугілля по пласту L1, на якому сталися останні трагедії. Гірники просять дозволу відновити роботу на двох інших пластах. Директор шахти Ігор Єфремов попросив уряд виділити 200 мільйонів гривень на закупівлю нового обладнання (адже техніка затоплена).

«Я не стану на позицію закриття шахти, — заявила Ю. Тимошенко. — Але треба визначитися, що нам треба зробити для того, аби цих трагедій не було. Щоб ви могли отримувати нормальну зарплату і при цьому не ризикувати своїм здоров'ям». За словами прем'єра, розслідування причин аварії почнеться заново із новим складом комісії (її очолив перший віце-прем'єр-міністр Олександр Турчинов).

Голова уряду пообіцяла створити спеціальну групу, за участю, зокрема, представників гірницьких колективів, для підготовки змін до законодавства. Насамперед Ю. Тимошенко пропонуватиме прийняти новий закон про безпеку праці шахтарів — «щоб людина, яка допустила порушення режиму безпеки, відповідала за кримінальним законодавством». Крім того, прем'єр має намір змінити систему оплати праці: перевести на погодинну оплату хоча б працівників глибоких шахт.

Емоційно проходила зустріч із родинами загиблих. Люди поскаржилися прем'єру, що попередня комісія неуважно поставилася до їхніх прохань. Окремі родини із різних причин досі не отримали грошову допомогу.

Як повідомив присутнім директор шахти із економіки Павло Філімонов, вугільне підприємство виділило родинам загиблих 5,5 мільйона гривень і запланувало надати 40 квартир у будинку, який споруджується. Юлія Тимошенко пообіцяла, що нова комісія зустрінеться з кожною родиною та розгляне всі питання.

Ліна КУЩ.

Фільми українською

Конституційний Суд України вчора оприлюднив рішення про офіційне тлумачення положень ч.2 ст.14 Закону України «Про кінематографію» щодо розповсюдження іноземних фільмів, якщо вони не дубльовані, не озвучені або не субтитровані українською мовою.

КС вирішив, що всі іноземні фільми перед розповсюдженням в Україні в обов'язковому порядку повинні бути дубльовані або озвучені чи субтитровані державною мовою. У свою чергу, центральний орган виконавчої влади у галузі кінематографії не має права надавати ні юридичним, ні фізичним особам — суб'єктам кінематографії право на розповсюдження і демонстрування фільмів, які не відповідатимуть цим вимогам, та видавати відповідне державне посвідчення.

Регіонали хочуть жорстко контролювати уряд

Ми робитимемо все, щоб влада працювала ефективно, і ні в якому разі не перешкоджатимемо цьому процесу. Про це під час учорашньої прес-конференції заявив лідер Партії регіонів і глава опозиційного уряду Віктор Янукович.

«Тіньовий» Кабінет Міністрів створено минулої п'ятниці. Зокрема, міністром фінансів обрано Миколу Азарова, міністром економіки — Ірину Акімову, міністром оборони — Олександра Кузьмука, міністром внутрішніх справ — Миколу Джигу, міністром палива та енергетики — Юрія Бойка. Главою Нацбанку став Сергій Льовочкін, головою Державної податкової адміністрації — Інна Богословська. Для інших учасників опозиції збережено вакансії глави СБУ, державної митної служби, міністра культури.

Однозначно має бути механізм взаємодії коаліції й опозиції, зазначив В. Янукович, і зустрічі представників чинного Кабінету Міністрів із представниками опозиційного уряду мають стати системними. Лідер Партії регіонів відзначив, що його політична сила ініціюватиме низку важливих законопроектів, які ніколи не будуть популістськими, зокрема стосовно реальної процедури повернення втрачених заощаджень вкладників Ощадбанку.

В. Янукович також повідомив, що біло-блакитні братимуть участь у президентських виборах.

Учора Партія регіонів звернулася до Кабінету Міністрів з вимогою забезпечити додержання принципів прозорості та відкритості роботи уряду.

Парламентарії об'єдналися проти контрабанди

і планують за її рахунок наповнювати бюджет

У Верховній Раді з'явилося міжфракційне депутатське об'єднання «Контрабанді — СТОП». Його головою став народний депутат України Ігор Рибаков (БЮТ), заступником — Андрій Шкіль (БЮТ), секретарем — Павло Лебедєв (Партія регіонів), які ввійшли до керівного органу — координаційної ради МДО.

Мета діяльності депутатського об'єднання — вдосконалення митного законодавства, виявлення та ліквідація контрабандних схем та фактів корупції на митниці і як результат — наповнення державного бюджету, створення сприятливих умов для розвитку економіки.

До його складу також входять народні депутати різних фракцій, працівники секретаріату і мобільних робочих груп — фахівці з митного, адміністративного та кримінального права.

Богатирьова — секретар РНБО

Учора Президент України Віктор Ющенко призначив Раїсу Богатирьову секретарем Ради національної безпеки і оборони України.

Крім того, глава держави звільнив Євгена Червоненка з посади голови Запорізької обласної державної адміністрації. Його обов'язки тимчасово виконуватиме Валерій Черкаска. А Юрія Богуцького Віктор Ющенко призначив заступником глави свого секретаріату.

Головне починається з малої батьківщини

■ **ДЕПУТАТ В ОКРУЗІ**

Понад півтори тисячі компакт-дисків під назвою «Головні пісні та мелодії України» привіз для культурно-освітніх закладів області народний депутат України Микола Томенко.

Виступаючи перед освітянами та студентами Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького, Микола Володимирович зазначив, що проект з популяризації класичного українського мелосу здійснено фондом «Справедлива країна», який він має честь очолювати, і Національною радіокомпанією України. Сімнадцять найкращих пісень та мелодій, серед яких Гімн України, «Молитва за Україну», «Думи мої, думи мої», «Реве та стогне Дніпр широкий», «Степом, степом...», «Пісня про рушник», уже одержали школярі та працівники культури Полтавщини, Рівненщини, Київщини.

Побував Микола Томенко і на своїй малій батьківщині, в селі Малі Канівці Чорнобаївського району. Тут за його підтримки, за кошти Українського фонду соціальних інвестицій та благодійної допомоги підприємств Черкащини реконструйовано будинок культури і бібліотеку. Земляки щиро подякували гостеві за допомогу та доброчинність чудовим концертом самодіяльних мистецьких колективів.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

На знімку: народний депутат України Микола Томенко серед студентів Черкаського національного університету імені Богдана Хмельницького.

Фото автора.

Кому під силу тернії Любові перейти?

(Початок на 1-й стор.).

Ще раз про каяття і прощення

Коли Атена Пашко, дружина В'ячеслава Чорновола (вона ніколи не називає себе вдовою!), член проводу НРУ під час чергової спроби об'єднання уламків колись потужної Рухівської СИЛИ вкотре нагадала, що без каяття примирення сторін неможливе, підвелися молоді партійці й сказали: простіть! Це були представники нового покоління, не причетні до драми розколу, до зради, до політично-партійних зіткнень, пов'язаних з іменем Чорновола. Але вони взяли на себе часточку великої провини.

Їхня шляхетність додає оптимізму і віри...

Атена Пашко, голова міжнародного благодійного фонду В'ячеслава Чорновола, сестра — Валентина Максимівна Чорновіл, працюють над десятитомним виданням творів Чорновола. Робота над творчою спадщиною додає болю, бо знову і знову доводиться гортати пережите. Дивна річ: докладного об'ємного життєпису Чорновола поки що немає. Зрештою, чого дивуватися? Спробуйте втиснути його життя в такі-сякі просторові рамки — розсиплеться! Відтак Валентина Чорновіл підготувала до друку лаконічну біографію, що опублікована у першому томі видання. За її словами, свідомо обрала саме такий «формат», щоб вивільнити свій час і сили для роботи над наступними томами.

«З'явилася перспектива перейти від мітингових закликів до дійсного згрупування тих сил, яким не байдужа подальша доля України. На таке об'єднання ми просто-напросто приречені: ще одні програні вибори і збереження при владі посткомуністичної номенклатури — і Україна або розіграє карту Білорусі і втрачає незалежність, або остаточно перетворюється в безсилу державу третього світу, керовану інтересами східних чи західних господарів. Може, хоч почуття відповідальності перед історією, яка кожному відміряє за заслугами, стримає, нарешті, наше сумнозвісне отаманство».

(В'ячеслав ЧОРНОВІЛ, 6 грудня 1996 р.).

Між рядками біографії — драми українського суспільного буття, спалахи героїчного руху Опору. Читаєш ці сторінки з щемом і водночас — з гордістю.

Він був серед нас

«В'ячеслав Максимович Чорновіл — відомий український політик, державний діяч, публіцист і журналіст — народився 24 грудня 1937 р. (за документами 1 січня 1938 р.) у с. Єрки Звенигородського району (нині Катеринопільський) Черкаської області) у родині сільських учителів. Мати Калина Харитонівна (1909—1985) — вчителька початкових класів, батько Максим Йосипович (1909—1987) викладав українську мову й літературу.

«Уже 20 вересня 1990 р. на другій сесії обласної ради було схвалено концепцію формування елементів ринкової економіки у Львівській області. У реформуванні нашої промисловості ми керувалися принципами розбудови національної економіки. Було розроблено близько 80 галузевих, міжрегіональних і загальнонаціональних програм — із урахуванням особливостей, характеру і масштабів наших підприємств. Переважна більшість рішень обласної ради стосувалася економіки. Сотні і сотні ухвал. Це відповідь тим, хто пізніше дорікав В. Чорноволу, що він буцімто мало займався економікою».

(Степан ДАВИМУКА).

У радянські часи сім'я зазнала переслідувань. 1937 року було заарештовано рідного батькового брата Петра, який не повернувся з ув'язнення. Батьки змушені були переїжджати із села в село на Черкащині, міняючи місця роботи.

В'ячеслав до школи пішов 1946 р. у с. Гусаковому, як тільки відбудували школу, одразу до другого класу (читав з чотирирічного віку). 1955 року закінчив Вільховецьку середню школу із золотою медаллю і того самого року вступив до Київського державного університету імені Тараса Шевченка спочатку на філологічний факультет, а з 2-го курсу перевівся на факультет журналістики. Уже в університеті мав неприємності за свої погляди, з чим пов'язана майже річна перерва в навчанні (...) 1960 року закінчив університет з відзнакою. Захистив дипломну роботу на тему «Публіцистика Бориса Грінченка», ще донедавна забороненого письменника.

4 вересня 1965 р. В. Чорновіл разом із І. Дзюбою і В. Стусом виступив у Київському кінотеатрі «Україна» після прем'єри фільму С. Параджанова «Тіні забутих предків» на захист заарештованих українських інтелігентів. 15 вересня 1965 р. написав відкритого листа до ЦК компартії та комсомолу України з протестом проти репресій.(...) 1965 р. у Львові він уклав документальний збірник «Лихо з розуму» (Портрети двадцяти «злочинців») — матеріали про репресованих у 1965 р. шістдесятників (О. Заливаху, С. Караванського, М. Осадчого, М. Гориня та ін.), що вийшла друком 1968 р. у Парижі. Тоді ж радіо «Свобода» здійснило трансляцію циклу передач за збіркою «Лихо з розуму». Світ дізнався, що в Україні існує рух Опору(...)

3 серпня 1967 р. В'ячеслава Чорновола заарештовано за звинуваченням у «поширенні наклепницьких вигадок, які паплюжать радянський державний і суспільний лад». Протестуючи проти вилучення написаних у таборі статей, улітку 1968 р. він провів 48-денну голодівку. Звільнений у лютому 1969 р.

У вересні 1971 р. виступив з листом до ЦК КП України на захист В. Мороза. У грудні з його ініціативи створено «Громадський комітет захисту Ніни Строкатої». Заарештований 12 січня 1972 р. під час чергової хвилі репресій в Україні. 12 квітня 1973 р. Львівський обласний суд засудив його до шести років позбавлення волі в таборах суворого режиму й трьох років заслання. Відбував термін у мордовських таборах для політв'язнів. Був організатором і учасником численних акцій протесту, голодівок, виснажливої боротьби за статус політв'язня. Понад половину терміну провів у ШІЗО (штрафний ізолятор) і ПКТ (приміщення камерного типу).

«Незважаючи на всі круті віражі долі, завжди відчував органічну потребу працювати на літературній ниві, причому не тільки для духовного відпруження, щоб не дискваліфікуватися фахово, а й для того, щоб знайти нову поживу для ідей, які нуртували в ньому, для глибшого пізнання інтелектуального материка України і знайдення відповіді на запитання, що мали екзистенційне значення як для нього самого, так і для української нації».

(Михайлина КОЦЮБИНСЬКА).

(...) На початку 1978 р. був відправлений етапом на заслання в с. Чаппанду (Якутія). У квітні 1980 р. знову заарештований на засланні за сфабрикованим звинуваченням (фактично — за опозиційні виступи та участь у Гельсінкській групі). Тримав 12-денну голодівку протесту. В останньому слові на суді В'ячеслав Чорновіл звинувачував КДБ і міліцію у фальсифікації та закликав суд не брати участі в змові. 1983 року звільнений за протестом прокурора Якутії без права виїзду в Україну.

(...) У травні 1985 р. В'ячеслав Чорновіл повернувся в Україну. Зміг улаштуватися на роботу в Львові тільки кочегаром. 11 березня 1988 р. з М. Горинем і З. Красівським підписав Звернення до української та світової громадськості про відновлення діяльності УГГ. Цього самого року ініціював створення Української гельсінкської спілки (УГС), яку від початку задумав як політичну партію. Був її співголовою, а також співавтором програмних документів.

Від часу створення (8—10 вересня 1989 р.) Народного Руху України (НРУ) — член Руху та його Великої Ради, з березня 1992 р. — співголова, а з грудня 1992 р. — голова НРУ. У березні 1990 р. обраний депутатом Львівської обласної ради та Верховної Ради України. З квітня 1990 р. до квітня 1992 р. — голова Львівської облради та облвиконкому. Восени 1991 р. В'ячеслав Чорновіл був кандидатом у Президенти України (2 місце, 7420727 голосів, або 23,27 відсотка).

З квітня 1992 р. — на постійній роботі в парламенті України. Шеф-редактор незалежної громадсько-політичної газети «Час/Time» і «Час». Лауреат Державної премії України імені Т. Шевченка (1996) у галузі журналістики й публіцистики.

«Мені з дитинством дуже пощастило, — попри всі речі, які в інших викликають жах. Я тішився, що у мене ТАКИЙ батько, знав, де він і чому. Батько принципово навчав мене в дитинстві тільки серйозної поезії. Я виховувався на віршах Симоненка, бачив Стуса. ... Мені здається, що у батька відсутність страху була абсолютною, доведеною до крайності».

(Із розмови з Тарасом ЧОРНОВОЛОМ).

25 березня 1999 р. В'ячеслав Чорновіл загинув за нез'ясованих обставин в автокатастрофі на шосе під Борисполем. Понад сто тисяч співвітчизників провели в останню дорогу вірного сина України. З часів перепоховання Т. Шевченка на Чернечій горі Україна не знала такого похорону. На місці загибелі встановлено справжній козацький хрест.

2000 року В'ячеславу Чорноволові посмертно присвоєно звання Героя України.»

На загал видання перших томів творів і листів Чорновола із коментарями фахівців — унікальне: наукове і водночас позбавлене традиційної академічної сухості.

«Писав, що думав, — думав, що писав»

Творча спадщина Чорновола може бути посібником для всіх, хто вчиться мистецтва «піднятися над фактами».

«Журналіст В'ячеслав Чорновіл став втіленням істинно незалежного журналіста, — пише про нього Лесь Танюк. — Хоч би що там вигадували про нього недоброзичливці справа і зліва, його газета подавала наш час таким, яким він є. Яким він був, у всій неприкрашеній правді важкого процесу становлення України, — незалежно від того, подобалося це комусь чи ні.

Чорновіл ніколи не співав з чужого голосу. Нікому не підспівував. Писав, що думав, — думав, що, писав».

У Чорновола можуть повчитися, до прикладу, правники: протоколи його допитів засвідчують блискучі взірці захисту. А ще варто повчитися великої науки Любові. Вона — у кожному кроці на ниві житейській чи політичній: у взаєминах з рідними — батьками, дітьми, дружинами; у спілкуванні з друзями і соратниками.

А вони усміхалися

Батько В'ячеслава болісно сприймав розлучення сина, бувало, докоряв йому. Але ніхто у цих драмах не винен. Бути дружиною політв'язня — надто тяжкий хрест. Він був під силу лише Атені Пашко. Отже, він був у неї другим чоловіком, вона — третьою дружиною. Їхнє спільне буття було вщерть переповнене розлуками, випробуваннями. Та майже на всіх спільних фотознімках вони — безмежно щасливі, усміхнені.

— Ми побралися під час якутського заслання Славка, — розповідає пані Атена. — Коли якутка поставила нам платівку із весільним маршем Мендельсона, у мене сильно стиснулося серце, а в нього очі наповнилися слізьми. Дорогою він збирав Іван-чай. Це й був мій весільний букет. Вдома ми сіли за стіл і я жартома почала розсаджувати гостей, хоча нас було тільки двоє. Це було найкраще із весіль, про котре можна мріяти. Заполярне сонце не заходило й не заходило... Ми вміли із буднів робити свято. Моя поезія розцвіла, вибухнула при ньому.

На батьківщині В'ячеслава Чорновола у селі Вільховець Звенигородського району з нагоди 70-річчя від дня народження видатного борця за незалежність України урочисто відкрито погруддя Героя. Скульптуру встановлено на подвір'ї меморіального будинку-музею, де минуло дитинство та шкільні роки майбутнього лідера національно-демократичних сил України. Автор пам'ятника — черкаський скульптор Владислав Димйон.

Фото Лідії ТИТАРЕНКО.

Того страшного дня, 25 березня, о пів на одинадцяту вечора В'ячеслав сказав по телефону: «Приїду і все розповім». О пів на дванадцяту я відчула в помешканні холодний вітер. Думала, відчинилося вікно. Та ні, все зачинено. Запалила свічку, привезену із Єрусалиму, й почала молитися. О пів на третю ночі додзвонилася до Косіва. «Ми до тебе зараз приїдемо», — каже. Я їм двері не відчиняла, нічого не хотіла знати, хоча все уже знала. Ходила коридором і голосно кричала: цього не може бути!!!

Одного разу він приснився. Я вже майже розплющила очі, а він присів на наше ліжко, обняв мене за плечі й каже: «Не бійся, я — як мама». Напевне, коріння мого життя — любов. І сили мені дає любов. Мені здається, Славко за мною увесь час спостерігає. І він би мені сказав: те, що я роблю, добре.

«Він учив листуватися. Зберігав усі листи, навіть маловажливі на перший погляд. Привозив їх із таборів. Дуже цікаві його листи до Тараса. Намагався ненав'язливо підштовхувати його до навчання, писав, що трійка з німецької — недостойна нашого прізвища. З Андрієм була інша ситуація. Його не допускали до батька, прізвище поміняли. В'ячеслав страшенно переживав за Андрія, просив, щоб ми нав'язали контакти. Я ходила до Андрія. Він бував у Вільхівці — у діда й баби.

...Після того, як Андрій пішов до Бойка (один із «уламків» Руху. — Ред.), Тарас написав, що відмовляється від брата. Мені дуже боляче за одного й другого...»

(Із розмови з Валентиною ЧОРНОВІЛ).

Чи сказав би В'ячеслав Чорновіл те саме про своїх синів? Нехай це драстичне запитання залишається без відповіді й без спекуляцій. Життя синів — Тараса й Андрія — триває. У ньому ще буде багато випробувань. Не судімо — ані батьків, ані дружин, ані синів. Бо не всім під силу ТЕРНІЇ ЛЮБОВІ перейти...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів-Київ—Львів.

«Я б обрав життя, яке прожив...»

На Івано-Франківщині широко відзначили 70-річчя з дня народження Героя України, лідера Народного руху України В'ячеслава Чорновола. Зокрема, урочиста академія під назвою «Я б обрав життя, яке прожив...» з участю керівників області, лідерів політичних партій та громадських організацій відбулася в обласному центрі. У місті Снятині та селищі Рожнятові відкрито меморіальні дошки, приурочені до цієї дати, а у школах, будинках культури пройшли культурно-мистецькі і спортивні заходи.

Дарина НАЗАРЧУК.

Ушанували пам'ять В'ячеслава Чорновола

Життя і політична діяльність В'ячеслава Чорновола були пов'язані із Закарпаттям. Свого часу він працював на метеостанції, що розташована на полонині Плай у Воловецькому районі. Саме тут був заарештований. Його іменем названо одну з вулиць в Ужгороді та встановлено пам'ятний знак. 24 грудня тут відбувся мітинг, присвячений 70-й річниці з дня народження відомого українського політика, державного діяча, публіциста і журналіста.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Ужгород.

НОВИНИ

ВІВТОРОК, 25 ГРУДНЯ 2007 ■ № 245 (4245)

Учора на території Харківської області біля села Комишувате сталася аварія на магістральному газопроводі Шебелинка—Полтава—Київ. Газопровід перекрито, розпочато ремонтні роботи *(Укрінформ)*

Начальник Українського гідрометцентру Микола КУЛЬБІДА повідомив, що з певною вірогідністю можна стверджувати, що в новорічну ніч 2008 року слід чекати 5—7 градусів морозу, а вдень, 1 січня 2008 року, від 0 до 2—3 градусів морозу. Є ймовірність випадання снігу, особливо в нічну пору *(Укрінформ)*

■ **У НОМЕР**

Боргів меншає

Хмельниччина. З початку року в області вдалося скоротити заборгованість із заробітної плати більш як на 14 мільйонів гривень. На економічно активних підприємствах її подолали більш як на 70 відсотків. Найпроблемнішими залишаються поки що економічно неактивні підприємства та банкрути, де робітникам ще винні близько 16 мільйонів гривень. Щоб позбавитися цього тягаря, дедалі частіше ініціюються процедури банкрутства.

Ірина КОЗАК.

Новий рік зустрінуть уже в новій школі

Житомирщина. У Костянтинівці Романівського району справила новосілля школа. Це стало новорічним подарунком для жителів не лише цього села, а й сусідніх.

З радісною подією селян привітали міністр у справах сім'ї, молоді та спорту Юрій Павленко, керівник облдержадміністрації Юрій Забела та голова обласної ради Ірина Синявська. Та найтепліше зустрічали в селі ветерана педагогічної ниви Василя Осипчука. Василь Федорович протягом двох десятиліть очолював облуправління освіти і зумів довести, що нова школа тут вкрай необхідна.

Почали її споруджувати ще 1993 року, та потім забракло грошей. 2005 року розпочався другий етап будівництва. Нині тут є все — від комп'ютерного класу до спортзалу і їдальні.

Олексій КАВУН.

На знімку: після урочистого відкриття хочеться мерщій приміритися до нових парт.

Фото автора.

Знову подорожчав хліб

Одеса. На 10 відсотків підвищилася ціна на деякі сорти хліба, що їх випікають підприємства ВАТ «Одеський коровай». Подорожчали також вироби зі здобного тіста і популярний «Одеський рогалик». За словами представників «Одеського короваю», чергове зростання ціни на хліб пов'язане з підвищенням закупівельних цін на борошно, маргарин, яйця, сир та кмин. Пекарі не виключають, що ціни на хліб зростатимуть залежно від прискорення інфляційних процесів.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Живуть у аварійному будинку, але виїздити не хочуть

Кам'янець-Подільський. Будинок по Нігинському шосе, 1-а, збудований колись цементним заводом для своїх працівників, фахівцями визнано аварійним. Величезні тріщини та постійне осідання будівлі тримає мешканців 72 квартир у полоні щоденного страху. Живуть — як на пороховій бочці.

Міська влада запропонувала відселити родини з 18 квартир в орендоване житло, і одразу ж київська організація «Проектбуд» приступить до реконструкції. Дві сім'ї навідріз відмовилися виїжджати, повідомив заступник міського голови Сергій Бабій, — бо не вірять, що отримають житло. Цього року в місті здано 28 тисяч квадратних метрів житла, але не за кошти міського бюджету, тож квартирного резерву влада не має.

Віра ШПИЛЬОВА.

«Полювання» на неплатників

Рівне. Податківці міста викрили приватне підприємство, що ухилилося від сплати податків у розмірі 1,47 мільйона гривень. Це сталося під час отримання доходу від реалізації ресторанного комплексу. За фактом порушено кримінальну справу за ч. 3 ст. 212 Кримінального кодексу України. А загалом нинішнього року співробітники податкової міліції Рівненщини викрили понад 130 злочинів, мобілізувавши до бюджету 17,7 мільйона гривень. Також виявлено 78 підприємств з ознаками фіктивності, п'ять конвертаційних центрів, через які незаконно переведено у готівку 40 мільйонів гривень.

Олександра ЮРКОВА.

Профспілковий контроль змусить роботодавців відмовитися від зарплат у конвертах

Підписання Генеральної угоди між урядом, роботодавцями і профспілками — явище перманентне в нашій країні. Укладають цю угоду кожні два роки. Цього разу чергове підписання затягується. Сторони традиційно розходяться в питаннях оплати праці, зайнятості, соціального захисту. Якщо Генугоду підпишуть до прийняття бюджету-2008, то парламент змушений буде значно підвищити мінімальну вартість споживчого кошика. А цей показник спричиняє підвищення всіх соцвиплат. Президент Національного форуму профспілок України Мирослав Якібчук вважає, що дотепер уряд і ФПУ не зацікавлені були ставити свої автографи під цим документом. А страждають від цього трудящі, наймані працівники.

— У Генугоді мають бути чітко виписані гарантії під час прийому на роботу, за яких умов роботодавець може звільнити працівника, а який соціальний захист може розраховувати останній у такому разі. А обов'язок профспілок — виступати гарантом цього соцзахисту, — пояснює Мирослав Якібчук.

Така прозора домовленість на руку не тільки трудящим, а й державі. Контроль соціальних питань профспілками змусить роботодавців відмовитися від зарплат у конвертах. А це означає — стабільні внески в соціальні фонди, стверджує співрозмовник. Але для цього треба прискорити запровадження єдиної тарифної сітки, на чому й наполягає Національний форум профспілок.

За словами Мирослава Якібчука, гарячий обід, профпутівку, гідну зарплату і премії роботодавець має забезпечити працівникові саме під юридичним тиском базової Генеральної угоди.

Чесно кажучи, нині не дуже відчутне опікування наших профспілок людьми праці. Порівняно з могутнім рухом у країнах Європи, де профспілки виводять народ на вулиці з будь-якого приводу порушення прав робітників, діяльність наших професійних організацій дуже пасивна. Чому? На думку голови НФПУ пана Якібчука, це пояснюється незбалансованою позицією Федерації профспілок України, найчастіше лише комерційними інтересами, які рухають сьогодні профдіяльністю, та відсутністю на законодавчому рівні чіткого механізму роботи профспілок.

Млявість українських профспілок експерт Юрій Гаврилечко з Фонду громадської безпеки пояснює так:

— До українських профоб'єднань входять п'ять мільйонів людей. Але вони не висувають політичних вимог. А намагаються вирішувати економічні питання саме економічними важелями. Профспілки непогано відстоюють прожитковий мінімум та інші соціальні нормативи в діалозі з владою. До проекту Трудового кодексу вони внесли багато виправлень, але його не можуть прийняти вже четвертий рік. Немає узгодження позицій усіх профспілкових організацій. Це й заважає повноцінній роботі.

Ольга ВІТЕР.
Мал. Олександра МОНАСТИРСЬКОГО.

Видобуток вітчизняної нафти відкладається?

Державне акціонерне товариство «Чорноморнафтогаз» завершило буріння і випробувало першу розвідувальну свердловину глибиною 3200 метрів на Суботинському нафтовому родовищі, що на прикерченському шельфі Чорного моря. За попередніми даними тут підтверджено промислові запаси в 100 млн. тонн нафти.

Після запуску родовища в промислову експлуатацію щорічний видобуток нафти, як і прогнозували раніше, становитиме 1 млн. тонн. У наступному році ДАТ «Чорноморнафтогаз» планує пробурити другу розвідувальну свердловину й за підсумками проведених геологорозвідувальних робіт розпочати пробну експлуатацію обох свердловин. Проте перспективи освоєння першого українського морського родовища нафти безпосередньо залежать від державного фінансування. А воно, на жаль, ще не відповідає поставленим перед компанією завданням. Проведені роботи на Суботинському родовищі профінансовані лише на 40%. При тому, що початкові ресурси вуглеводів прикерченського шельфу — одні-єї з найперспективніших ділянок усього шельфу Чорного моря — становлять сотні млн. тонн умовного палива.

Віктор ХОМЕНКО.

У результаті ДТП загинуло четверо людей

Полтава. Водій автомобіля «Форд» на залізничному переїзді (перегін Полтава-Південна—Вакуленці) збив двох пішоходів. Жінки від отриманих травм померли на місці. Автомобіль упав з мосту на залізничну колію (**на знімку**). Водій та пасажир загинули, повідомили кореспонденту газети «Голос України» в прес-центрі управління ВДАІ УМВС України в Полтавській області. Внаслідок аварії було затримано рух пасажирського потяга №611 «Полтава—Київ» на 40 хвилин.

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.

Фото надане ГУ МНС України в Полтавській області та ВДАІ УМВС України в Полтавській області.

Міліціонер намагався застрелитись

В Івано-Франківську намагався покінчити життя самогубством 25-річний співробітник міліції. Як стало відомо, сержант окремої роти судової міліції «Грифон» вистрілив собі в голову з табельної зброї. Постраждалого терміново відвезли до лікарні, де медики наразі борються за його життя. Як повідомили в ЦГЗ УМВС в області, обставини та причини цієї надзвичайної події з'ясовуються.

Вл. інф.

Корова у подарунок

Обстежити умови, в яких проживають багатодітні родини Тернопільщини, розпорядився голова облдержадміністрації Юрій Чижмар. Влада намагатиметься зробити все, щоб таким сім'ям жилося легше. Зокрема, передбачається, що багатодітні родини, які проживають у сільській місцевості, отримають у подарунок від влади високопродуктивних корів. Про це, за словами керівника області, є домовленість з одним з племінних господарств. Щоправда, з іншої області, оскільки тваринництво на самій Тернопільщині занедбане.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

Сварка за шматок безкоштовного пирога

Новорічний пиріг 5х2,4 метра презентовано під час урочистого запалення ялинки на головній площі Донецька. Ідея спекти такий виріб спала на думку корпорації «DMS». «Донбас завжди славився рекордами: згадаймо хоч би досягнення наших земляків Паші Ангеліної, Микити Ізотова або Сергія Бубки. Тому й новорічне частування має бути відповідним — рекордним», — пояснив задум президент корпорації Андрій Альоша. «Пиріг Донецький Новорічний» — так називалося це диво, створене майстрами Старобешівського хлібокомбінату. На «рекордсмена» вагою 380 кілограмів було використано 210 кілограмів борошна, 70 кілограмів повидла, 30 кілограмів цукру і 25 кілограмів маргарину. Щоправда, гості свята не відзначалися «рекордною» чемністю і вихоплювали одне в одного шматки безкоштовного пирога. Хтось обурювався, що сусіда з'їв дві порції, а от йому не дісталося й крихти.

Ліна КУЩ.

■ ФОТОФАКТ

Фото Болгарського телеграфного агентства/Укрінформ.

У Харбіні (Китай) відкрилася XX Міжнародна виставка крижаних скульптур.

Головну ялинку прикрашали діти

Святкове оздоблення для головної ялинки Закарпаття, нещодавно встановленої в Ужгороді, виготовляли вихованці дитсадків та шкіл обласного центру. За словами організаторів акції, цей проект — єдиний в Україні. Десятки найрізноманітніших іграшок оживили ялинку, надавши їй казкового вигляду. А під час театралізованого дійства на відкритті ялинки ужгородців вітали й роздавали солодощі школярі-миколайчики у яскравих шапочках.

Водночас у країні в розпалі так званий ялинковий бізнес. Багато зелених красунь на базари потрапляють саме з Закарпаття. У тамтешніх лісах ростуть і ялини, і ялиці. Більшу популярність мають останні. В них голочки і пишніші, і тримаються на гілках набагато довше. «Лісівники області зі спеціальних новорічних плантацій, а також із площ рубок догляду та на землях, відведених під лінії електропередач і нафтогазопроводи, заготовили майже 50 тисяч деревець», — розповів під час передноворічної прес-конференції начальник обласного управління лісового та мисливського господарства Валерій Мурга. За його словами, чималу партію новорічних красунь відправили й у столицю. Для того, щоб успішніше боротися з браконьєрством, на кожне деревце в місці зрубу ставили спеціальне тавро. Середня ціна новорічної красуні становила десять гривень за погонний метр.

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Ужгород.

Пам'ятники — на металобрухт?

У місті Коломия, що на Прикарпатті, на місцевому цвинтарі знищено більш як 20 надгробних пам'ятників. Працівники ритуальної служби, котрі помітили потрощені огорожі та надмогильні плити, кажуть, що не пам'ятають нічого подібного. Їм вдалося вистежити та затримати двох зловмисників, які ламали і крали нержавіючі частини з могил, та знайти місце, де вони переховували металеві конструкції. Злодіїв передали в руки правоохоронців.

Дарина НАЗАРЧУК.

Івано-Франківська область.

Атомники виграли суд у журналістів

Апеляційний суд Херсонської області поставив крапку в судовій справі про захист ділової репутації ДП НАЕК «Енергоатом», що з червня 2005 року розглядалося судами трьох інстанцій. Він ухвалив задовольнити позов ДП НАЕК «Енергоатом» в особі окремого підрозділу «Южно-Українська АЕС» до Олександра Малицкого і редакції газети «Вечерний Николаев» про захист ділової репутації підприємства. Суд визнав, що в статті О. Малицького «Ташлицька ГАЕС: чи справді вона так необхідна?», опублікованій в газеті «Вечерний Николаев» 17 травня 2005 року, є факти, що не відповідають дійсності і наносять шкоду діловій репутації ДП НАЕК «Енергоатом».

Тепер редакція газети «Вечерний Николаев» і автор публікації зобов'язані спростувати зазначені факти в цій газеті, тим само шрифтом на том ж місці, де була опублікована стаття. Крім того, суд стягнув з Олександра Малицького на користь ДП НАЕК «Енергоатом» 2500 гривень як відшкодування завданої моральної шкоди. Як заявляє керівництво ЮУ АЕС, усі кошти перелічать як благодійну допомогу Рацинській школі-інтернатові Вознесенського району, над яким шефствує колектив атомників.

Олена ІВАШКО.

Миколаївська область.

У Лаврі різдвяна виставка

Різдвяну благодійну виставку розгорнуто в Олександро-Невській лаврі. З експозиції можна дізнатися, як наші предки готувалися до святкування Різдва. З благословення митрополита Санкт-Петербурзького та Ладозького Володимира у виставці беруть участь приходи храмів, недільні школи, православні творчі колективи. У давніх залах митрополичого корпусу представлені різні вироби з дерева і кістки, кераміка, листівки, малюнки, вишивки, ялинкові іграшки, російські народні костюми.

Тетяна КРАВЧУК.

Санкт-Петербург.

Ярмарки хочуть зробити панацеєю від подорожчання

Перед Новим роком у найбільших населених пунктах Криму пройде 11 ярмарків з продажу продуктів харчування. Ще в 25 населених пунктах півострова організують розширену передноворічну торгівлю. Заходи нададуть змогу підприємцям реалізувати свою продукцію самостійно, без посередників, за цінами на чверть нижчими, ніж на ринках, відзначили в уряді автономії.

До речі, останнім часом Крим у лідерах серед регіонів за цінами на більшість продуктів. Владі не вдається переломити ситуацію і домогтися зниження цін хоча б на хліб та молоко. Щоб хоч якось призупинити стрибкоподібне зростання, в уряді взялися за практику організації оптових цін на продовольство. Чи стане цей захід порятунком для незаможних верств кримчан, ще невідомо. Можливо, навпаки. Як вийшло, приміром, з випуском соціальних сортів хліба. Кримська влада ввела обмеження цін на кілька його сортів, а виробники у відповідь почали знижувати його випуск. Тож нині хліб так званих соціальних сортів у вільному роздрібному продажу знайти практично неможливо.

Віктор ХОМЕНКО.

Крим.

Презентували посібник про визначного борця за незалежну Україну

У залі засідань Чернігівської облради відбулися громадські читання з нагоди 70-річчя В'ячеслава Чорновола. Заступник голови ОДА Володимир Приходько, заступник голови облради Олег Обушний, отець Олег Сіренко, громадські та політичні діячі поділилися спогадами про видатну людину, відзначили його вагомий внесок у становлення державності України. Під час громадських читань презентували навчальний посібник «В'ячеслав Чорновіл і Чернігівщина: до 70-річчя від дня народження борця за незалежність України, визначного політичного і державного діяча».

Сергій ПАВЛЕНКО.

Одеський голова нагородив угорського генерала

Керівник місії Європейського союзу з прикордонної допомоги Молдові й Україні генерал Ференц Банфі (Угорщина) нагороджений знаком відзнаки одеського міського голови Едуарда Гурвіца «За заслуги перед містом». Штаб місії дислокується в Одесі.

Керована угорським генералом Ф. Банфі місія надає допомогу українським і молдовським прикордонникам і митникам у питаннях ефективної організації південної ділянки державного україно-молдовського кордону.

Почесної нагороди генерала визнано гідним у день його 50-річного ювілею.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Розкопали тисячолітню землянку

Археологи охоронної археологічної служби, обстежуючи відведений майданчик під зведення нового корпусу Національного університету «Острозька академія» (а це заповідна історична зона), натрапили на напівземлянку XI століття. Землянка була розрахована на кілька осіб і у ній не тільки ночували та ховалися від негоди люди, а й готували їжу, зберігали продукти, виготовляли знаряддя для полювання.

— Загалом знайдено понад сто предметів старовини, — розповідає керівник археологів Богдан Прищепа. —Зокрема, викопали серію дрібних мідних монет та кругляків з низькопробного срібла. Але це вже стосується не XI, а XV—XVII століть, коли на тутешніх теренах господарювали і добували славу державі князі Острозькі. Після обстеження та опрацювання знайдені старовинні предмети буде передано до музею в Острозі.

Євген ЦИМБАЛЮК.

Рівненська область.

На знімку: під час розкопок у древньому Острозі.

Фото автора.

Корейці обіцяють здешевити житло

На Тернопільщині у квартирній черзі стоять 27 тисяч сімей, з них більше десяти років — 19 тисяч. Минулого року соціальне житло отримали лише 82 сім'ї. За таких темпів шанси мати свій куточок у людей малозабезпечених, а таких в області більшість, — мінімальні. Хоча житлових будинків у Тернополі і райцентрах споруджується багато, але ціни мало чим поступаються столичним. Дуже багато нових квартир пустує, адже їхні власники, а це переважно заробітчани, вклавши кошти у нерухомість, далі продовжують працювати за кордоном. Місцеві будівельні фірми нікого не пускають на свій ринок, щоб не мати конкурентів. Але до нього приглядаються будівельні компанії з Кореї, представники яких відвідали нещодавно Тернопіль. Вони обіцяють споруджувати житло швидше, дешевше і комфортніше. Якщо це станеться, здорова конкуренція на житловому ринку пришвидшить чергу.

Любов ЛЕВИЦЬКА.

Тернопільська область.

■ СВІТ КОРОТКО

США

Сніжна буря: 11 загиблих, щонайменше 16 поранених

Кількість жертв потужних снігопадів, що обрушилися на північно-східну і центральну частини США, становить 11 осіб. Через обрив ліній електропередач в деяких районах були знеструмлені тисячі житлових будинків і підприємств. За даними поліції, люди гинули, переважно, на дорогах, де погана видимість і ожеледиця спричинили автомобільні аварії. Найбільша аварія сталася в Техасі, де зіткнулися близько 50 автомобілів, у тому числі кілька вантажівок. Поліція повідомляє, що до лікарень доставлено щонайменше 16 осіб, двоє з них одержали дуже серйозні травми. Для запобігання ДТП влада низки штатів закрила для проїзду окремі ділянки автотрас.

УЗБЕКИСТАН

ОБСЄ не визнала президентські вибори демократичними

Президентські вибори в Узбекистані не відповідали демократичним стандартам, вважає Організація з безпеки і співробітництва в Європі. Про це йдеться в заяві групи спостерігачів ОБСЄ. «Президентські вибори в Узбекистані, що відбулися 23 грудня 2007 року, були проведені в умовах жорсткого контролю за політичним середовищем, що не залишає місця для реальної опозиції, вибори, в цілому, не відповідали багатьом прийнятим ОБСЄ зобов'язанням стосовно демократичних виборів». Тим часом з організацією не згодна місія спостерігачів СНД, котра уже визнала вибори вільними і відкритими. У прийнятій місією спостерігачів від СНД заяві зазначається: «Вибори були важливим чинником подальшої демократизації громадського життя в Узбекистані, стали відображенням стабільного соціально-економічного розвитку держави». На момент верстки номера попередні результати виборів оголошені не були.

ВЕЛИКА БРИТАНІЯ

Королівська пошта позбавила британців подарунків

Королівська пошта Великобританії перед Різдвом загубила 1,2 мільйона посилок і листів. Ще більш як 800 тисяч подарунків і листівок залишилися лежати на складах, оскільки їх не встигають доставити до свята. В останні вихідні перед Різдвом біля поштових відділень по всій країні стояли довгі черги з людей, які прийшли забрати невідправлені посилки. Поштові працівники пояснюють таку ситуацію великою перевантаженістю. Адже організація одержала 120 мільйонів заявок на доставку подарунків, що на 20 відсотків більше, ніж торік.

Південна залізниця прийняла програму створення сприятливих умов життєдіяльності осіб з обмеженими можливостями, згідно з якою у першому кварталі 2008 року буде обладнано пандусами п'ять станцій

■ САМОВРЯДУВАННЯ

Про королівські привілеї і «різдвяних» гусей

Ще зовсім недавно маленьке місто Белз, що налічує лише 2,5 тисячі мешканців, вважали глухою провінцією. Тисячолітній ювілей нагадав про минулу славу, королівські привілеї, надані ще 1377 року Магдебурзьким правом.

Не можна стверджувати, що ювілей, який відзначили два роки тому, став причиною «пробудження». Радше — імпульсом. Бо громаді на чолі з незмінним міським головою Іваном Калишем (уже в четвертій каденції!) набридла заземленість на коровах, конях, вівцях, гусях та інших «атрибутах» натурального господарства, яке на довгі роки зрівняло місто із селом. Однак саме у такий спосіб Белз виживав. Ще й досі при вході до міської ради висить оголошення, що закликає мешканців сплатити податки за... земельні ділянки, домашню худобу і птицю. Ще й досі чималі стада гусей та індиків розгулюють містом і голосно гелгочуть про свої законні права. Але зміни вже сталися, і їх не можна не помітити. Місто перетворилося на великий будівельно-реставраційний майданчик, де потрібні кваліфіковані руки майстрів, де створені робочі місця.

Власне, раптового прориву й не було. Переміни спричинила буденна багаторічна праця: крок за кроком, сходина за сходиною — аж поки не назбиралася «критична маса» позитивів. Про них — трохи згодом. Насамперед варто перегорнути сторінки славної історії. Місто розвивалося трьома етапами: три століття — княжа доба, три століття Белз існував як великий воєводський центр на перехресті торгових доріг, потім був післявоєнний період при Союзі. Під час останнього етапу місто занепало, стало депресивною зоною. Аж тепер поряд із гусьми загостили лелеки й народжуваність почала перевищувати смертність. Один із факторів — робочі місця. Йдеш містом і бачиш на численних історичних об'єктах бригади будівельників, переважно молодих. Хто хоче працювати — може заробляти.

— Створено умови для малого бізнесу, — розповідає міський голова Іван Калиш. — На громадських засадах діє структура, яка надає підприємцям безпроцентні кредити, допомогу з організації праці. Є хороші можливості для нових справ молоді. Місто прийняло концепцію розвитку на наступні 25 років. Була сесія, потім — громадські слухання і аж тоді — затвердження. Ми створили схеми планування по зонах розвитку й відповідно до них розробляємо проекти. Ніхто ще недавно не міг уявити, що в Белзі буде газифікація, каналізація, що найближчим часом з'явиться митний перехід. Нині — це вже реалія. Особливо у контексті Євро-2012. Вигоди від митного переходу в тім, що він забезпечить розвиток інфраструктури. Практично місто починає надавати увесь спектр послуг, який потрібен цивілізованій людині, котра проживає тут. Ми розробили план забудови на 60 будинків. Скоро надання ділянок вже буде на конкурсній основі — багато бажаючих. Раніше не дуже поривалися, бо місто не мало перспектив. Белз майбутнього — це туристично-рекреаційний центр.

Великий поштовх розвитку міста дає історико-культурний заповідник, який щороку через державний бюджет спрямовує близько п'яти мільйонів гривень на відтворення історичної частини міста. Там створено робочі місця для науковців, працюють три кандидати наук. Ще двоє за нашим скеруванням навчаються, щоб повернутися сюди. Відчуваємо великий дефіцит будівельників з високою кваліфікацією, бо реставрація — не просто будівництво, вона потребує знань. От дивуються: чому так довго реставруємо дерев'яну церкву XVII століття. Ми її піднімали із землі майже дев'ять місяців — по сантиметру. Лише потім почалася реставрація під контролем мистецтвознавців.

За останні десятиліття населення постаріло. Нещодавно польсько-італійська фірма купила в Белзі приміщення й хоче організувати швейне виробництво. Але важко набрати працівників, бо 20—25 відсотків населення працює за кордоном. Донедавна в Белзі були два асфальтобетонні заводи, які нині закриті. Асфальт возять за 120 кілометрів, бо така державна політика: на місцеві дороги ніхто не звертає уваги. Один кілометр сто метрів дороги в місті коштував нам один мільйон сто тисяч гривень. Дороге задоволення!

У проекті святкування тисячоліття Белза була записана сума 21 мільйон, отримали поки що 8,5 мільйона та ще акумулювали майже 15 мільйонів спонсорських коштів. Вони пішли на різні ремонти, дороги. Не переживаємо, бо напрацювали багато проектної документації, — можна вже рухатися.

Мешканці Белза переконані, що повернення чудотворної Белзької Матері Божої (у вигляді копії. — **Авт.**), яка була свого часу вивезена до Ченстохова, стало знаковим для міста і його громадян. Вона сприяє усім добрим справам, до неї йдуть по допомогу й благословення. У Белзі навіть адміністративна реформа почала здійснюватися сама собою, без правових рішень «згори». Тут поступово концентрується вся сфера послуг для навколишніх сіл. Зокрема, з питань соціального захисту люди їдуть не до райцентру, а сюди. Місцева лікарня поки що має лише терапевтичне відділення, але готується надавати й інші послуги. Ще одна прикмета цивілізаційного поступу Белза в тім, що мешканці перестали ходити на особисті прийоми до міського голови. Нема потреби! Усі питання вирішуються на сесіях, які проводять 7—8 разів на рік.

Белз дає собі раду й усе ще сподівається на приїзд Президента України. Той з нагоди тисячоліття міста мав посадити тут дуб. Місце для дерева відвели, чекають. От тільки капосні гуси псують картину і настрій міському голові. За птицю, яка розгулює містом, господарів, буває, штрафують, сварять. Водночас влада розуміє, що пенсіонери отримують не 300 євро, як у сусідній Польщі, а 450—490 гривень. Отже, вирощена городина, птиця та худоба рятують сім'ї. Нині в Белзі утримують 300 голів ВРХ (свого часу було 800). З ментальністю населення нічого не вдієш: одною ногою — в місті, другою — в селі. Розпитую сім'ю пенсіонерів Володимира і Катерину Засадних, якими ж мешканцями вони себе усвідомлюють: міськими чи сільськими? Стенають плечима, сміються. Тішаться, що ось-ось матимуть газ, як міські мешканці. А як селяни тримають корову, гусей і курей, бо на пенсію годі прожити. Ще й дітям та онукам допомагають — м'ясом і молоком.

Іван Калиш переконаний, що на місцевих рівнях треба повертатися до мажоритарної системи виборів. До нього приходять виборці й цікавляться: хто наш депутат?

— Ми просили, щоб депутати трохи розподілилися за місцем проживання, але... Спочатку «НУ» і БЮТ складно контактували.

Маленьке місто Белз, але гонорове. Громада не має королівських привілеїв, але має великі бажання і наміри. Має генератора ідей — Івана Калиша і духовну покрову Белзької Матері Божої. А вони, мов магніт, «притягують» і кошти, і вдачу, і благополуччя...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львівська область.

Чи й надалі вішатимуть макарони?

■ АКТУАЛЬНО!

Ісус Христос попереджав про фальшивих пророків, але якраз це Його попередження проігноровано тими, хто вважає, що їм дозволено панувати не лише над людьми, а й над істиною.

Час од часу доводиться чути, немов рефрен: «Журналістика — це друга продажна професія після проституції».

Звичайно, пресо-, радіо- і телемовний народ ображається на таке непохвальне визначення. Ображається, звичайно, а водночас так само узвичаєно, не без грошової «допомоги», дехто з них продовжує щодня у тому самому дусі, беручи на себе повноваження пророків, розповідати нам, що буде завтра, висмоктуючи інформацію із свого вказівного пальця.

І тому далеко не завжди доводиться почути або прочитати аргументований, побудований виключно на фактах, кваліфікований огляд подій з логічними висновками і чітко сформульованими тенденціями. Замість цього — суцільні пророцтва, після яких події розвиваються з точністю до навпаки.

Раніше пророчу функцію виконували комуністи «на чолі з ленінським Центральним Комітетом і особисто його Генеральним Секретарем...» (цитата з офіційних документів, де цей фрагмент був фактично обов'язковим у 1957—1987 роках).

КПСС (вона ж — ВКПб) завжди «знала», що має бути і повідомляла про те саме — від «Побєда комунізма нєізбєжна» — часів Леніна до «Нинєшнєє поколєніє совєцкіх людей будєт жіть прі комунізмє» — часів Хрущова-Брежнєва. Якими були результати цих пророцтв, добре пам'ятають всі, хто наприкінці 80-х намагався щось «дістати», бігаючи по магазинах, в яких можна було побачити лише порожні полиці.

Нині цю пророчу функцію взяли на себе деякі працівники мас-медій та ті, кого вони запрошують в ефір і на сторінки видань: політики, політологи та різноманітні «експерти».

Звичайно, у самих запрошеннях до мікрофону ще немає нічого поганого. Погане починається тоді, коли ведучий вимагає від запрошеного спрогнозувати, що буде завтра, післязавтра або «в разі, якщо...»

І тоді «експерт», інколи після традиційного на вступі «Мені здається, що...», починає розгортати перед слухачами (глядачами, читачами) панораму власних пророцтв щодо завтрашніх подій; наприклад, які рішення прийме чи не прийме Верховна Рада, які шанси має той чи інший кандидат, чого слід чекати від уряду, Президента, тих чи інших посадових осіб тощо. Йому, бачите, так «здається».

Причому, зверніть увагу: зміст прогнозу, як і емоційний тон висловлювань «експерта» чітко визначається не об'єктивними критеріями, а його партійною або фракційною приналежністю, а точніше — тими тактичними настановами, що їх ухвалено в корпоративній групі, до якої він належить.

Наприклад, якщо в середовищі регіоналів ухвалено, щоб за будь-якої можливості паплюжити лідера БЮТ і звинувачувати її у всіх минулих та майбутніх гріхах (про які «експерти», звичайно, «знають краще», ніж сама лідер і незалежно від того, чи ці гріхи в минулому мали місце насправді, а тим більше, чи є підстави припускати про їх можливість у майбутньому), то й кожен запрошений до мікрофону регіонал із особливою наполегливістю «прогнозуватиме», не шкодуючи чорної фарби.

На жаль, сучасна журналістика, зокрема у сфері публіцистики (а особливо відтоді, як у столицю прийшли великі донецькі гроші разом із їх власниками), майже вся побудована на цій грі «у прогнозування».

При цьому нас намагаються переконати, що цей «прогнозувальний формат», який часто спостерігаємо в передачах і газетних матеріалах, є дуже демократичною і прогресивною формою контакту зі слухачем (глядачем, читачем); особливо, якщо в передачі (публікації) беруть участь кілька або кільканадцять запрошених осіб, а надто — коли запрошено ще й масовку.

Тоді як насправді, оця діалогово-полемічна гра учасників «у прогнозування», прикриваючись начебто плюралізмом, відбувається не так для встановлення істини, як для самої гри.

І хоча гра відбувається в інформаційному просторі ЗМІ, а глядачі (слухачі, читачі) відповідно сприймають це як розвагу, як таке собі шоу, вони поступово звикають до того, що дійові особи і виконавці цієї гри не лише в теле- чи радіостудії, а й в урядових, парламентських та інших високих апартаментах мають право продовжувати цю веселу гру. Гру «в управління державою».

А в такому «форматі» вже не так важливо, хто каже правду, бо тоді вже йдеться не про правду, а про те, хто краще «зіграє» свою роль у цьому шоу, тобто хто емоційніше і артистичніше переконає публіку в тому, що саме він — саме оцей «експерт» — має рацію.

Та й самим «акторам» — усім цим шуфричам, кисельовим, стецівим, чечетовим, богословським, симоненкам, мірошниченкам, чорноволам тощо — вочевидь добре грається у такому шоу. З того, як вони себе поводять, що кажуть і як кажуть, можна зробити висновок, що, мабуть, вони вважають себе героями спектаклю, в якому вони дуже подобаються глядачам. Мабуть, їм так «здається».

У кожному разі, вони прямо зі шкіри лізуть, намагаючись якомога витонченіше й дошкульніше зачепити ненависного їм лідера БЮТ, абсолютно не турбуючись про аргументацію, не маючи жодних підстав для своїх тверджень, а особливо — для чорних пророцтв на майбутнє.

І при цьому вони нічим не ризикують. Бо хто там із глядачів (слухачів, читачів) документально фіксуватиме їх «пророцтва», щоб потім порівняти з наступними подіями та фактами і схопити за руку банальних брехунів і провокаторів? У тому числі брехунів і провокаторів, які приховуються за іміджем журналістів, фахівців з права, експертів з політології чи недоторканних політиків.

А треба було б спіймати на слові й схопити за язик такого «пророка» та спитати його: «За чиї тридцять срібняків ти так старанно намагаєшся вимазати брудом добре ім'я іншої людини і при цьому плюндруєш власну совість»?

Як типовий приклад таких численних старань, варто тут процитувати лише один фрагмент із висловлювань відомого автора, який, маючи звання заслуженого журналіста України, лауреата кількох конкурсів і премій за правозахисну діяльність, досвід публікацій у понад 70 виданнях та вищу відзнаку НРУ «За заслуги перед українським народом» II ступеня, оприлюднив 2 березня 2006 року на першій сторінці всеукраїнського тижневика такі перли свого пророцтва:

«Юлія Тимошенко вже давно страждає манією величності. Думає, що зі своїми 15 відсотками підтримки здебільшого ошуканих людей вона знову зможе стати Прем'єр-міністром. Я вже об'їздив шість західноукраїнських областей і знаю, що люди її не сприймають.

Щодо нашої партії, то ми стали в певному сенсі заручниками великої війни, яку БЮТ веде з «Нашою Україною». А ще Тимошенко боїться, що в парламенті Пора-ПРП і Блок Костенка-Плюща будуть перешкодою для її ймовірної коаліції з Януковичем. Цим вона першою завдає удар по майбутній «помаранчевій коаліції», по створенню майбутнього «помаранчевого уряду».

А взагалі Тимошенко і мораль — несумісні поняття. Я не думаю, що її вчинок негативно вплине на передвиборні позиції Пори-ПРП чи Блоку Костенка-Плюща. Навпаки, коли люди бачать, як Юлія Тимошенко нехтує «ідеалами Майдану», то це їх відштовхує».

Отаке воно пророцтво. Пророцтво, з претензією на такий високий рівень поінформованості «експерта», що він тут виступає не лише як журналіст, а й як психіатр, який впевнено ставить діагноз щодо манії величності, як телепат-екстрасенс, котрий знає, про що думає об'єкт його неприхованої ненависті й чого вона боїться як фахівець з питань моралі, як соціолог, котрий дає оцінку електоральним настроям в кількох областях України, як астролог й, звичайно, як видатний стратег у галузі ведення політичних війн.

Як з цього приводу кажуть: «Страшне перо — не в гусака»...

Не називаю цього видання (а тим більше — імені автора) лише тому, що шкода цього тридцятишестилітнього чоловіка, який, можливо, колись подорослішає і засоромиться цих своїх огидних і несправедливих звинувачень.

Звинувачень у формі нині так популярних «пророцтв» та ще й на адресу людини, яка абсолютно не заслуговує на таку вбивчу характеристику, а тим більше — з боку заслуженого журналіста. Журналіста, чий авторитет, мабуть, вплинув на волевиявлення певної частини виборців, а отже, завдав не лише моральної, а й політичної шкоди.

Причому шкоди не лише одній людині, а й всьому суспільству.

На жаль, наведений приклад є досить типовим. І як після цього не згадати про визначення журналістської професії як другої продажної?

У мене є конкретна пропозиція. За всієї моєї величезної поваги до журналістів і до журналістики, пропоную і вимагаю заборонити використовувати припущення, як таку собі безвідповідальну «аргументацію» у виступах тих, хто користується правом публічного висловлювання своєї точки зору. Пропоную всім журналістам і тим, кого вони залучають до виступу, спиратися не на припущення («мені здається»), а лише на документальні факти.

Зрештою, це вимога, яка стосується не лише учасників інформаційного поля, а й всіх людей, бо це є елементарне правило етики, правило поведінки кожної чесної, а отже, моральної людини.

Не забуваймо, що в кожній добре організованій системі працюють методи і факти, а в погано організованій — характери і припущення. Бо там, де працюють припущення, там вже не можуть працювати ані закони, ані елементарні правила співжиття.

До речі, чи ви помітили, що Юлія Тимошенко завжди приходить до радіо- чи телестудії з товстою текою документів? А потім, відповідаючи на запитання ведучих, вона цитує ці офіційні документи, а не займається припущеннями.

На жаль, в Україні ще багато таких, котрі своїми характерами і припущеннями намагаються споганити життя суспільства, навішуючи макарони брехні на вуха довірливих громадян.

Віталій КОРЖ,
народний депутат України
(фракція БЮТ).

Після нас хоч пустеля

Унікальному Лужанському родовищу мінеральної води загрожує не лише забруднення, а й цілковите знищення

Мінеральна вода «Лужанська», яка добувається з підземних надр Закарпаття, впродовж багатьох століть вважалася справжнім золотим скарбом. Вона з честю витримала випробування століть. А ось нині над нею нависла серйозна небезпека. Довкола свердловини, де особлива охоронна зона й не повинна зайвий раз ступати людська нога, повним ходом триває хаотична забудова.

Директор дочірнього підприємства «Гідрогеологічна режимно-експлуатаційна станція» ЗАТ «Укрпрофоздоровниця» Бейла Фекийшгазі каже, що такого злочинного ставлення до унікальних надр зроду-віку не бачив. Голубинське, або, як ще його називають, Лужанське, родовище — найменш захищене в області. Воно потребує особливого режиму експлуатації та охорони. Мінеральна вода в ньому починає формуватися близько від поверхні, її якість і мінералізація тісно пов'язані з санітарно-бактеріологічним станом навколишнього природного середовища.

— Держава мала б зважити, що для неї важливіше — декілька приватних садиб чи унікальна мінеральна вода, яка служитиме наступним поколінням, — продовжує Фекийшгазі. — Це родовище — загальнодержавного значення, тому й територія його повинна перебувати у власності держави. А фактичним власником землі є Солочинська сільська рада. Боротися з її головою Магдалиною Туряницею, яка діє за принципом: що хочу, те й роблю, неможливо.

Втративши надію добитися правди на регіональному рівні, заслужений лікар України, керівник санаторію «Квітка полонини» Павло Ганинець вирішив шукати її в Києві. 7 серпня 2006 року у своєму зверненні до тодішнього віце-прем'єр-міністра України Володимира Рибака він писав: «Остання переоцінка запасів мінеральних вод, яка проводилася згідно з вимогами ліцензії спеціалізованою організацією «Укргеокаптажмінвод», показала значне зменшення дебіту по всіх свердловинах (до 40 відсотків). Основною причиною цього, на думку фахівців є недотримання природоохоронних заходів з боку голови Солочинської сільської ради. ...Голубинське родовище, згідно з рішенням Кабінету Міністрів, належить до унікальних родовищ загальнодержавного значення. Зменшення запасів мінеральної води ставить під загрозу функціонування декількох санаторних комплексів, заводів з розливу мінеральних вод, які є бюджетоутворюючими для району та області».

Реакція уряду не забарилася. Незабаром на Свалявщину прибула міжвідомча комісія у складі багатьох провідних фахівців. Усі вони одностайно підтвердили критичність ситуації у відповідному акті: «Техногенне навантаження, в тому числі будівництво об'єктів, не пов'язаних з лікувально-оздоровчими цілями або розробкою родовища, може порушити водний баланс родовища та призвести до погіршення якості мінеральних вод». Крім того, високопосадовці наголошували, що землі Голубинської та Солочинської сільських рад, які перебувають у зоні санітарної охорони санаторію «Квітка полонини», розпайовано й відведено під забудову з дозволом на приватизацію, чим порушено низку нормативних і правових актів.

І вже у жовтні 2006 року віце-прем'єр Андрій Клюєв звернувся до перших осіб Мінприроди, МОЗ, Держгірпромнагляду, Закарпатської облдержадміністрації, МВС та Генеральної прокуратури з вимогою: «Відповідно до компетенції забезпечити усунення порушень природоохоронного законодавства та збереження унікального Голубинського родовища лікувальних мінеральних вод. Про результати щокварталу інформуйте Кабінет Міністрів». Відтоді минуло більше року. Сьогодні ліцензіати вже не сумніваються, що за спиною голови сільської влади, як і власників скандальних земельних наділів, стоять впливові чини.

Тим часом санаторій «Квітка полонини» змушений видобувати «Лужанську» незаконно, оскільки немає спеціально затверджених гірничих відведень та розробки зон санітарної охорони. Одразу після отримання ліцензії надрокористувачі долучили до цієї процедури всі необхідні державні структури. І що ж? Потрібний документ з усіма необхідними дозволами вже давно на руках. Окрім одного і чи не найголовнішого — погодження від землевласника, тобто сільської ради, яка, всупереч здоровому глузду, розпаювала землю в охоронних зонах. Ліцензіатам тепер кажуть: «А ви погодьте гірниче відведення з господарями наділів». Тобто надрокористувачі мають погоджувати з тими, кому земля дана незаконно?

«Хатинка» в охоронній зоні родовища мінеральної води «Лужанська».

Ще в 2005 році суд зобов'язав сільську раду провести роз'яснювальну роботу серед людей і затвердити зони гірничого відведення. Це не влаштовувало голову сільської ради, і вона вирішила звернутися по захист до Апеляційного суду. Щоправда, безуспішно: вердикт районного суду залишився в силі. За логікою, всі крапки над «і» мала поставити районна виконавча служба. Проте не встигла. Справу чомусь забрали в область, а потім — у Київ, де вона благополучно «заблукала» у високих кабінетах.

За таким само сценарієм рухається і справа щодо заборони будівництва. Перші вимоги про припинення будівельних робіт з'явилися ще за часів, коли рився котлован. Тим часом на цьому місці вже зведено п'ять поверхів майбутнього готельного корпусу. А 15 серпня нинішнього року після розгляду позову районної прокуратури суд виніс рішення: «Знести самочинно збудовану будівлю». Гадаєте, його виконали? Виконавчі служби знову ніяк не визначаться — виконувати рішення за місцем розміщення майна чи за столичною адресою проживання власника забудови.

Далі — більше. Нещодавно з'явився проект каналізування села Солочин, за яким труби проходитимуть неподалік свердловин мінеральної води. А це означає, що в разі аварії інфікована «Лужанська» може потрапити в бювет санаторію «Квітка полонини» та цехи заводу «Маргіт». Хто тоді відповідатиме за скоєне — керівництво санаторіїв чи ліцензіати свердловин, які юридично відповідають за збереження національного багатства?

Обурюється таким ставленням місцевої влади до унікального родовища і громадськість Свалявщини. Цей рух очолив колишній директор школи Томаш Горват.

— Сьогодні важко назвати хоча б одну високу інстанцію, куди б не долетіли наші скарги, — розповідає він. — Було звернення до Ради національної безпеки та оборони. Озвучувався депутатський запит у стінах Верховної Ради. Лише під зверненням до Президента України Віктора Ющенка свої підписи поставили декілька сотень мешканців Закарпаття. Але, на жаль, далі слів справа не рухається.

Свалявці переконані, що це підриває довіру до держави та віру в справедливість. Павло Ганинець пригадує історію тридцятилітньої давності, коли в сусідньому курортному селі Поляна було знесено три житлові будинки, оскільки вони розташовувалися в охоронній зоні: «Чомусь у радянської влади було більше усвідомлення цінності мінеральних вод для країни та її народу». І розповідає ще одну повчальну історію, яка сталася нещодавно в сусідній Угорщині, що славиться своїми термальними водами. Там не те що будинок — цілу вулицю знесли. Причому за рахунок тих, хто незаконно побудувався.

...Ще з давніх-давен місцеве населення нарекло цілющі джерела «святими криницями». Тільки «новим українцям» цього не збагнути. Вони живуть за принципом: після нас хоч потоп (читай — пустеля). На Закарпатті про джерело, з якого зникає вода, кажуть, що воно замовкає. Напевно, так само замовкає й совість тих, хто зневажає ще однією народною мудрістю — про криницю, куди плювати не годиться.

Наталія АНРУСЕНКО (Укрінформ).

Закарпатська область.

Фото автора.

За чорною ікрою маячать... сухарі

Зловживання державними коштами спричинило розпуск тендерних комітетів замовників торгів. До такого рішучого кроку, повідомив на прес-конференції голова правління ТПУ Володимир Лаба, Міжвідомчу комісію з питань держзакупівель підштовхнули зафіксовані численні факти незаконних закупівель за завищеними цінами, до того ж далеко не якісної продукції, та проштовхування чиновниками в переможці торгів «своїх» фірм. Одне слово, всі ті порушення законодавства, на які регулярно вказували і вказують представники Тендерної палати.

«У багатьох випадках тендерні комітети діють у змові з учасниками закупівель, — ще раз наголосив Володимир Степанович, — так створюється штучне конкурентне коло учасників для досягнення наживи». Найстрашніше, зазначив голова правління, що часто жертвами імітації торгів стають діти, яких змушують споживати неякісні продукти.

Про масштаби зловживань свідчать цифри: Міжвідомча комісія з питань держзакупівель зупинила близько 1300 процедур на суму понад 18 мільярдів гривень. Тут, як бачимо, йдеться вже не про просте нехтування економії державних грошей, а про насильницьке втручання у «русла» значних фінансових потоків — їх «течії» спрямовують у власні кишені. До речі, і тут «засвітився» структурний підрозділ НАК «Нафтогаз України»: тендерний комітет, здійснюючи закупівлю на 16 мільйонів гривень, примудрився укласти договорів на... 23 мільйони.

На жаль, правоохоронні органи, які мали б оперативно реагувати на встановлені під час перевірок ТПУ масові зловживання у сфері держзакупівель, не виявляють належної спритності. «Напевно, комусь було дуже невигідно швидко реагувати на такі матеріали», —припускає пан Лаба і запевняє, що Тендерна палата повторно направить результати перевірок до органів прокуратури, СБУ та МВС. Зважаючи на «кадрові зміни» під дахами цих відомств, з'явилася надія, що на повторну інформацію «нарешті звернуть увагу, а винних покарають».

Вл. інф.

■ РЕАЛІЇ

Артист Євген Матвєєв і дві баби Гашки

— А знаєте, за чим найбільше сумую? За тими часами, коли збиралося в центрі все село: чи то на Першотравень, чи на Перемогу, — каже голова Цюрупинської райдержадміністрації Володимир Лень.

— От і вирішили ми громадою: треба відновити цю традицію — збиратися всім разом, спілкуватися і робити з цього радісне свято.

Розпочати сільські свята — день села — в Цюрупинському районі вирішили з села Виноградове, або, як його тут по старому називають, Чалбаси.

— Хочемо сказати добрі слова подяки тим, хто заслужив своєю працею на це, — зазначає сільський голова Виноградового Сергій Шматенко. — А люди в нас особливі й аура незвичайна, адже є в нас двоє довгожителів, дві баби Гашки, обом по 104 роки. Варто вклонитися трудовим рукам цих жінок і сказати велике спасибі. А ще наше село пишається уславленим земляком, який народився в Чалбасах, — народним артистом, режисером Євгеном Матвєєвим. Коли приїздив, усе село збиралося, а коли по телевізору йде фільм з його участю, на вулицях нікого не зустрінеш — усі біля екрана.

Отож день села і керівництво району, і сільські та районні депутати мають намір зробити традиційним: з концертами, нагородами, подарунками. Щоб відзначити шанованих земляків, влада обіцяє виділити кошти з бюджету — його успішно перевиконали. До слова, це дало змогу зробити добру справу — збудувати автономну котельню в районній лікарні.

Алла БРУСИЛОВА.

На знімку: голова Цюрупинської райдержадміністрації Володимир Лень **(третій праворуч)** з депутатами та активістами обговорює проведення дня села.

Фото автора.

За сприяння Херсонського корпункту «Голосу України» 55 родин Виноградового отримали до дня села подарунок — передплату на нашу газету.

Середньостатистичні витрати українських сімей у першому півріччі 2007 року зросли на 13% порівняно з 2006 роком і становили близько 1582 гривні на місяць, ***повідомляє Держкомстат***

■ БАЛАНС ТИЖНЯ

А винен хто — Дід Мороз у пальто!

Ну от, минулого тижня в повітрі нарешті завис передсвятковий настрій. Повіяло ялинкою, петардами, бенгальськими вогнями, а також салатом олів'є, шампанським та іншими атрибутами застілля. Народ, чи то за велінням Діда Мороза, чи то передчуваючи черговий виток цін через економічну нестабільність — а, швидше за все, те й інше одразу — активніше забігав по магазинах. І тут такий жаданий подарунок — країна нарешті отримала нових членів уряду на чолі з новим-старим прем'єром Юлією Тимошенко. У перше своє пришестя в 2005-му вона відзначилася війною із цінами на бензин і намагалася побороти «сірі» і «чорні» канали ввезення м'яса й субпродуктів через кордон. У результаті, на бензоколонках пальне подешевшало, але в баки автомобілів почали заливати неякісну «горючку», а «м'ясники» у відповідь на заборонні санкції накрутили ціни на свою продукцію. У підсумку — переміг Президент, який відправив Юлію Володимирівну у відставку. Тепер для нового прем'єра найширше поле діяльності. Ціни, як на замовлення, поповзли вгору. Бензин А-95 коштує 5 гривень 15 копійок за літр, капуста, з подорожчанням якої так боровся екс-перший віце-прем'єр Микола Азаров, у київських магазинах по 2,5—3 гривні за кіло. А бройлери, так ті просто шокували. У столичних супермаркетах ще недавно, за Януковича, вони коштували 10—11 гривень за кілограм. А тут ні з того ні з сього зросли в ціні відразу на кілька гривень. І що тепер оголосить війну нещасним курчатам, з огляду на те, що найбільші в країні виробники курятини мають «політичний дах» саме у фракціях, які створили так звану демократичну коаліцію — мені, приміром, важко повірити.

До речі, про курники. Із усього складу уряду Януковича у своєму кріслі всидів лише міністр агрополітики Юрій Мельник. У коридорах нової влади це рішення пояснили в такий спосіб: «сільгоспвиробники просили залишити». Як зараз бачу цю картину «Ходоки у Леніна». Оточили Юлію Тимошенко представники курячого бізнесу й нумо благати: «Залишіть нам цього міністра, залишіть! Адже скільки він нам, простим мільйонерам, доброго зробив. Хто, як не він, знає, як правильно розподілити бюджетні дотації. Одна біда — мільярдерами ми всі ще не стали. Нехай потрудиться». У цьому контексті мене завжди дивувало — як можна призначати до влади представників бізнесу? Чому на ключових державних посадах сидять люди, котрі лобіюють комерційні інтереси? Якщо, приміром, міністр відстоює інтереси бізнесменів, які вирощують бройлерів, куди перерозподіляється дешеве зерно? Відповідь риторична. Новому прем'єрові можна не вникати у всю цю комерційну суєту. Тільки саме звідси й починається корупція, яку Юлія Володимирівна у своєму телезверненні до народу минулого тижня обіцяла побороти.

Громадяни чекають від Тимошенко її перемоги у війні з галопуючою інфляцією. І якщо грудень можна ще списати на уряд Януковича й Діда Мороза, то в січні зробити це буде складніше. До яких вдаватимуться кроків, щоб приборкати подорожчання — нам, споживачам, все одно. Аби лише на прилавках було достатньо товарів за прийнятними цінами. А про методи — нехай у них там нагорі голова болить — на те вони й уряд. Тільки треба зупинити в суспільстві передчуття подальшого зростання цін на геть усе. Коли народ поспішає запастися туалетним папером по 60 копійок за рулон, щоб завтра не платити по гривні. Купує, якщо є можливість, новий холодильник або телевізор, хоча й старий ще цілком робочий — тому що сьогоднішніми грошима доведеться платити завтрашню ціну.

Поки що в урядових колах повели боротьбу за експропріацію експропрійованого. Точаться розмови, що будуть переглянуті підсумки приватизації «Луганськтепловоза», з яким, як з'ясувалося, продешевили. Імовірно, до списку на перепродаж потраплять інші підприємства. Перша частина процесу, коли підприємства забирають, народу завжди подобається, на цьому можна заробити політичні дивіденди. А от із другою, коли ласі шматки «прихватизаційного» пирога перерозподіляють «своїм» — громадяни від цього в меншому захваті. Але така велика політика — десь треба й поступитися. До речі, Одеський припортовий усе ще на кону. Стара влада його так і не встигла прилаштувати в надійні руки. У нової є все для цього, адже чимось треба поповнювати бюджет.

Новини з Піднебесної. Там відбулося викочування нового 70-місцевого регіонального реактивного літака ARJ21, виготовленого Першою авіаційною промисловою корпорацією Китаю. Примітна подія тим, що в розробці цього літака брав участь наш вітчизняний Авіаційний науково-технічний комплекс імені О. К. Антонова. Факт співробітництва, безумовно, позитивний. Але, з другого боку, прикро — доки своя влада розбереться, чи потрібний країні вітчизняний пасажирський Ан-148, беремо участь у будівництві китайських. Допоможемо конкурентам. Може, вони нам у недалекому майбутньому підсоблять не тільки дешевим ганчір'ям та іграшками, а й літаками. Як зараз наші старі крилаті машини купують країни Африки, так і ми перейдемо на китайські. Адже на нові боїнги та аербаси грошей навряд чи вистачить. І це сумно.

Ще одна нерадісна новина — до кінця року Україна, вочевидь, так і не стане 152 членом Світової організації торгівлі. А ж ще недавно нас запевняли, мовляв, ми на порозі, тільки потрібно переступити через себе й прийняти не вигідні для нашої економіки й вигідні для західної закони. Ну, прийняли. Тепер у Міністерстві економіки стверджують: для СОТ не вистачає ще 16 документів, які потребують урядового забезпечення. Схоже, до свята подарунка у вигляді членства ми так і не отримаємо. Особисто я з цього приводу не сумуватиму. Головне, щоб шампанського й олів'є на новорічному столі вистачало.

З наступаючим!

Галина КВІТКА.

Відомчі чвари — спільній справі перешкода

Чому для українських адміралів Західна військово-морська база перетворилася на валізу без ручки: кинути шкода, а нести важко

Від колишньої могутності залишилися лише спогади

Одеський порт пережив сім воєн і чотири революції. Три війни й одна революція обпалили порт своїм вогнем, одна війна зруйнувала вщент.

Були часи, коли в Одеському порту перебувало велике військово-морське з'єднання Чорноморського флоту СРСР. Сьогодні все це — у минулому. Від колишньої військово-морської могутності залишилися лише спогади й Практична, її ще називають Військова, гавань.

У районі Практичної гавані з боку Андросовського молу розташована Західна військово-морська база ВМС України.

Дивна річ — військових кораблів у Військовій гавані сьогодні немає й близько, а військово-морська база є. Причали нині тут експлуатують не за цільовим призначенням.

— Наведу кілька цифр, — розповідає начальник Одеського морського торговельного порту Герой України Микола Павлюк. — За минулий рік з військовими кораблями було здійснено 17 швартових операцій, у той час як із цивільними — 170. Причали ВМС використовують для відстоювання цивільних суден за демпінговими тарифами, що призводить до недоодержання державним підприємством «Одеський морський торговельний порт» доходів. Ну й найголовніше — причали перебувають в аварійному стані, ремонт і днопоглиблювальні роботи не виконуються протягом багатьох років.

Сумно й смішно казати, але командування Західної військово-морської бази ВМС Збройних Сил України не в змозі приймати іноземні військові бойові кораблі на належному рівні й у необхідній кількості. Прикладом цього є військово-морські навчання «Сі Бриз-2007». Розміщення українських та іноземних військових кораблів здійснювалося на вантажних причалах порту.

На території військово-морської бази, режимному, зазначте, об'єкті, тиняються бомжі, працює меблевий цех, мешкає 12 родин моряків. З огляду на те, що командування ВМС України не вкладає в модернізацію й ремонт Військової гавані необхідних коштів, вона давно перетворилася для військових моряків на валізу без ручки — кинути шкода, а нести важко.

— Територія військово-морської бази перетворилася на прохідний двір, — розповідає начальник лінійного відділу міліції Одеса-порт підполковник міліції Олег Педан. — Тут швартуються рибальські судна, цивільні кораблі. Вони без оглядів розвантажують і завантажують товари й вантажі, які не піддано митному огляду. А взяти такий приклад: хто контролює витрату електроенергії, питної води суднами, що заходять на стоянку військово-морської бази? Адже вони належать морському торговельному порту. По суті, територія військово-морської бази в самому центрі Одеси перетворилася на кримінальний відстійник. Під час нещодавньої спецоперації, проведеної правоохоронними органами на території військово-морської бази, було виявлено сховище, де перебувала величезна кількість ножів, заготовок для мечів і шабель, арбалет, револьвер, бойова граната, боєприпаси. Були виявлені у величезній кількості наркотики.

Чи можна врятувати Військову гавань? Чи потрібно її рятувати? Що необхідно зробити для того, щоб вона працювала на економіку України? Відповіді на ці й багато інших запитань є, і їх знає керівництво Одеського морського торговельного порту. Їх викладено в дорученні міністерствам і відомствам за підписом Президента України Віктора Ющенка, який 13 грудня 2005 року відвідав Одесу з робочою поїздкою.

Надія жевріла недовго

У 2006 році була створена робоча група транспортників, Міноборони, секретаріату Президента. Українські адмірали передали транспортникам так звані «мінімальні вимоги про переміщення кораблів, суден і фондів військово-морської бази в інше місце дислокації».

Перші результати діяльності робочої групи вселяли надію на те, що взаєморозуміння між військовими моряками й транспортниками нарешті буде досягнуто — був підготовлений проект спільного використання Військової гавані Одеським морським торговельним портом і ВМС України.

Але змінився командувач ВМС України й співробітництво між портом і військовими моряками, що так добре починалося, було згорнуто. Імовірно, з ініціативи адміралів або вищого військового керівництва. Їх, до речі, напевно, не зацікавила цифра, що Одеський морський торговельний порт готовий проінвестувати 30 мільйонів гривень для створення, по суті, нової військово-морської бази. А дарма, до речі, не зацікавила. Одеський морський торговельний порт пропонував надати житло 12 родинам військових моряків, що живуть на Андросовському молу. Порт також брав на себе зобов'язання звести сучасну інфраструктуру військово-морської бази — КПП, зовнішню огорожу, під'їзні колії, диспетчерський пункт керування рейдом, казарми для військових моряків, лазню, котельню. Нові причали для базування військових кораблів.

З якою метою Одеський морський торговельний порт так прагне до розширення своїх виробничих площ за рахунок території військово-морської бази?

— Відповідь проста, — каже Микола Павлюк. — Ми плануємо вкласти 875 мільйонів гривень у будівництво найновішого перевантажувального комплексу. Ось прогнозні фінансові показники — щорічний чистий прибуток становитиме без обліку портових зборів 96 мільйонів гривень. Щорічні відрахування в бюджет досягнуть 40 мільйонів гривень. Планується створити більш як 250 робочих місць.

Не потрібно бути фахівцем в галузі транспортних проблем, щоб зрозуміти абсолютну істину — порт націлений у майбутнє, він бореться за перспективні вантажопотоки. Вантажообіг Одеського порту сьогодні становить близько 30 мільйонів тонн, до кінця нинішнього року портовики вийдуть на цифру 31 мільйон тонн, що становить майже 30 відсотків вантажообігу всіх українських портів.

В 2007 році очікується, що чистий прибуток порту становитиме 140 мільйонів гривень, а загальна сума податків, отримана від діяльності порту й суміжних організацій, становить близько 600 мільйонів гривень на рік, у тім числі в держбюджет близько 450 мільйонів і в місцевий бюджет майже 150 мільйонів гривень.

У марних міжвідомчих суперечках між Мінтрансом і Міноборони про подальшу долю Західної військово-морської бази плине час. Конкуренти України у вантажоперевезеннях на Чорному морі — Румунія (порт Констанца), Росія (порт Новоросійськ) — не збираються спати, а енергійно працюють над модернізацією портів. Контейнерні перевезення — сьогодні найперспективніший вид обробки вантажів. І вантажний перевантажувальний комплекс, який планувало побудувати у Військовій гавані, допоможе нашій державі, якщо вона, звичайно, не бажає втратити статус морської держави, це, образно кажучи, український прорив на Чорному морі.

Це потрібно було зробити вчора

Першочергові невідкладні заходи потрібно було приймати, як то кажуть, учора. Відомчі чвари — спільній справі перешкода. Необхідно поновити діяльність робочої комісії з визначення умов передачі об'єктів Міноборони й Держприкордонслужби в управління Мінтрансу. Уже треба шукати інвестора для будівництва перевантажувального комплексу. А 2008 року разом з інвестором уже потрібно розпочинати будівництво.

Яка точка зору військових моряків на можливість перепрофілювання Практичної гавані в контейнерний термінал? Її дізнатися ніяк не вдається, тому що, за словами начальника Одеського морського торговельного порту Миколи Павлюка, командир Західної військово-морської бази капітан 1-го рангу Карен Хачатуров, як вогню, боїться зустрічей з портовиками й абсолютно не прагне діалогу, пошуку прийнятного варіанта подальших дій.

Ну й буквально днями командувач Військово-морських сил України Збройних Сил України віце-адмірал Ігор Тенюх звернувся з офіційним листом до начальника Одеського морського торговельного порту. Він стосується військово-морських навчань «Сі Бриз-2008». Які, як і 2007 року, відбуватимуться в Одесі. Віце-адмірал Ігор Тенюх констатує: «Беручи до уваги обмежені можливості розміщення кораблів біля причалів Практичної гавані, представники іноземних військово-морських сил звернулися із проханнями ознайомитися з можливостями Одеського морського торговельного порту».

Все правильно — адже не в забрудненій і розбитій Практичній гавані швартувати бойові есмінці й підводні човни країн-учасниць «Сі Бриз-2008». Для цього й існує Одеський морський торговельний порт — гордість країни.

Леонід БРОВЧЕНКО,
В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Фото Андрія НЕСТЕРЕНКА.

Гра в хованки чи спроба рейдерства

■ ЖУРНАЛІСТСЬКЕ РОЗСЛІДУВАННЯ

Ільницький завод механічного зварювального устаткування — чи не єдине машинобудівне підприємство на Закарпатті, яке зберегло свій профіль, не розпавшись при цьому на всілякі ТОВ, МП та іже. Воно — один з головних наповнювачів бюджету в Іршавському районі, де й розташоване.

Безперечно, обсяги реалізації продукції через втрату колишніх ринків збуту вже не ті, що були, скажімо, у вісімдесятих роках минулого століття. І пов'язано це зі специфікою виробництва. Завод зорієнтований на випуск устаткування для механічного зварювання трубопроводів, резервуарів, ємностей різного діаметра, пальників для зварювання як голою дугою, так і в середовищі захисних газів чи під флюсом. Будувався він у шістдесяті роки вже минулого століття з ініціативи Інституту електрозварювання імені Патона і спочатку мав статус дослідного підприємства з випуску вузлів та деталей до зварювального устаткування для механізації зварювальних процесів. У лютому 1996 року рішенням установчих зборів на його базі створено відкрите акціонерне товариство «Ільницький завод механічного зварювального устаткування» (ВАТ «ІЗМЗУ»).

— Ми нині продовжуємо випуск кількох видів обертачів та колон для зварювальних автоматів, але вже модернізованих, — каже голова правління Дмитро Матіко. — Обертачі універсальні, вертикальні, горизонтальні, роликові — різних габаритів та вантажопідйомності, що дозволяє використовувати їх для монтування у спеціальні виробничі лінії. Наші механізми призначені для фіксування деталей у вигідному, тобто найбільш зручному для роботи, положенні при автоматичному дуговому зварюванні під шаром флюсу, в середовищі захисних газів та під час наплавлювальних операцій. При цьому вони забезпечують синхронне із зварюванням обертання металоконструкцій різної конфігурації — циліндричних, балочних, корпусних.

Обладнання ільницьких машинобудівників годиться для накладання як кільцевих, так і повздовжніх швів при автоматичному, напівавтоматичному та ручному зварюванні й здебільшого використовується при прокладанні нафтових, газових та продуктопроводів. Обсяги річного виробництва продукції ільничани довели вже до 12 мільйонів гривень. А на початку дев'яностих підприємство ледь не поділило гірку долю інших потужних машинобудівних заводів області. Але не «лягло» лише завдяки підприємливості як інженерно-технічних працівників, так і висококваліфікованого робітничого колективу. Аби втриматися бодай якось на плаву, тут розширили асортимент товарів широкого вжитку. Якщо до цього такими товарами були опалювальні конвектори «Акорд», локшинорізки, металева сітка для огорож, то ільничани, щоб вижити, взялися за виготовлення інструментів для будівельників, а також соломорізок, тачок і навіть корит для домашніх парнокопитних. Тобто всього того, що було потрібне селу.

Обладнання ільницьких машинобудівників здебільшого використовується при прокладанні нафтових, газових та продуктопроводів.

— Завдяки цьому ми почали знову входити у звичну виробничу колію, — продовжує Дмитро Матіко. — Навіть попри те, що ціни на метал — основу основ нашого виробництва, непомірно зросли. А от із збутом готової продукції, оскільки попередні партнерські стосунки були із споживачами в основному з Росії, виникли проблеми. Треба було шукати нових споживачів. А без посередників у нових ринкових умовах зробити це надзвичайно складно. Звичайно, й самі не сиділи склавши руки: брали участь у галузевих виставках у Москві, Петербурзі, Нижньому Новгороді, Уфі, Мінську, Києві, Дніпропетровську, Миколаєві, Харкові, Донецьку та інших містах Росії, Білорусі й України. Оскільки коштів на той час для оформлення виставкових стендів майже не було, то проспекти на нашу продукцію доводилося роздавати з рук.

Зрештою, вдалося знайти потенційних партнерів: з Москви — в особі фірми «Елмід-Техно», а з Києва — ТОВ «Стан-Комплект». Б. запропонував посередництво між нашим заводом і потенційними споживачами, при цьому ТОВ «Стан-Комплект» бере на себе роль гаранта збуту наших виробів. З огляду на наші партнерські стосунки, ми допомогли киянам стати нашими акціонерами, не підозрюючи, якими будуть майбутні наслідки такої, здавалося б, чесної і взаємовигідної співпраці. Заволодівши майже 33 відсотками акцій, акціонери з Києва почали диктувати свої умови щодо господарської діяльності й навіть управління заводом.

На такі умови ми не погодилися. Тоді кияни розпочали правові, якщо можна так сказати, атаки щодо неправильних, на їхню думку, дій з боку керівництва правління ВАТ «Ільницький завод МЗУ». У районну та обласну прокуратуру, регіональну комісію з цінних паперів та фондового ринку, а відтак — у Господарський суд Закарпатської області. Численні перевірки, що проводилися з травня 2006 року, з нашого боку жодних порушень не виявили й засвідчили: на підприємстві — близько 300 працівників, вони вчасно отримують стабільно високу зарплату, завод справно сплачує податки.

Але наші київські партнери із ТОВ «Стан-Комплект», які мають до 33 відсотків (блокуючий пакет) акцій, а також тим, що продукція заводу є специфічною, має неширокe коло споживачів та відчутну конкуренцію на ринку, почали наполягати на зміні діючого порядку реалізації продукції. Вони запропонували підписання дилерського договору та договору комісії, за якими виключне право реалізації продукції має перейти до структури «Стан-Комплекту».

Для нас такий договір рівнозначний смертному вироковi. Бо, за умови його укладення, він передбачав обмеження ринку збуту нашої продукції, до випуску якої, до речі, кияни ніякого стосунку не мають. Ми припускаємо, що укладення такого договору не тільки призвело б до звуження ринку збуту нашої продукції, а й поставило б завод у цілковиту залежність від київського акціонера. Реалізація продукції — ключовий та вирішальний етап діяльності будь-якого заводу, а її належна організація та ефективність — запорука стабільності роботи підприємства. Втручання в цю сферу створює передумови дестабілізації виробництва і позбавляє колектив заводу можливості вільно оперувати власними грошовими потоками, в тому числі для здійснення виплати зарплати та надання соціальних пільг.

Заволодівши майже 33 відсотками акцій, акціонери з Києва почали диктувати свої умови щодо господарської діяльності й навіть управління заводом.

Київських «партнерів» чомусь не задовольняло навіть те, що на порядок денний загальних зборів акціонерів у квітні 2004 року було поставлено питання про внесення змін та доповнень до статуту товариства у зв'язку з прийняттям нових цивільного та господарського кодексів. На цих зборах, до речі, був присутній і пан Б. Проте через майже три роки, тобто 27 лютого 2007 року, Б. звернувся з позовом до Господарського суду Закарпатської області про «визнання незаконним та скасування рішення загальних зборів акціонерів, про визнання протиправною та скасування нової редакції Статуту, визнання недійсним протоколу № 9 загальних зборів акціонерів від 15 квітня 2004 року та всі витяги з нього в частині, що стосуються внесення змін та доповнень до Статуту шляхом викладення його в новій редакції».

Мовляв, цим рішенням порушено корпоративні права, оскільки питання, яке на них вирішувалося про внесення змін та доповнень до Статуту, не було включено до порядку денного зборів, визначеному в повідомленні про їх проведення. І це при тому, що, як уже зазначалося, пан Б. був присутній на згаданих зборах. Ми як відповідачі позов заперечили, надавши при цьому всі документи, в тому числі й про те, що про внесення згаданих змін до порядку денного було повідомлено кожного акціонера персонально листом, а також через оголошення в офіційному друкованому виданні «Українська інвестиційна газета» та іршавській районній газеті «Нове життя» з переліком питань порядку денного. Тож суд виніс рішення, яким у позові відмовив повністю.

Після цього розпочалася нова серія звернень до судів. З огляду на це наводимо коротку, так би мовити, хроніку цих позовів.

Із подібним, мов дві краплини води, до позову пана Б., але вже 27 березня 2007 року, до Господарського суду Закарпатської області звернулася ще одна акціонерка — киянка Х. Але вже за участі третьої особи без самостійних вимог на предмет спору на стороні відповідача — реєстратора товариства з обмеженою відповідальністю «Регістр» з міста Рахова Закарпатської області. Проте представники позивача на суд не з'явилися, а третю особу представляв заступник директора ТОВ «Регістр». Оскільки мотиви позову були такі самі, тобто безпідставні, суд теж залишив його без розгляду.

31 липня 2007 року Б., не вдовольнившись рішенням закарпатських суддів щодо його лютневого позову, подав апеляційну скаргу на їхнє рішення до Львівського Апеляційного господарського суду. Проте представник апелянта, як перед тим і позивачки пані Х. до Господарського суду Закарпатської області, на судове засідання не з'явився, хоч про час і місце судового розгляду був повідомлений належним чином. Розглянувши справу, Львівський Апеляційний господарський суд постановив: рішення Господарського суду Закарпатської області від 27 березня 2007 року залишити без змін, апеляційну скаргу — без задоволення.

А перед цим, 24 квітня 2007 року, до Господарського суду Закарпатської області звернувся знову ж таки киянин, він же — голова спостережної ради ВАТ «Ільницький завод МЗУ», В. Суть його позову — про визнання протиправним та скасування рішення голови правління ВАТ «Ільницький завод механічного зварювального устаткування» Дмитра Матіка про створення спільного українсько-чеського підприємства за участі Ільницького заводу, що оформлений протоколом про наміри від 18 січня 2007 року.

— Для розповсюдження нашої продукції на європейському ринку завод мав намір створити спільне підприємство з чеською компанією «TEDOM VKS». Вона спеціалізується на випуску пересувних мобільних установок для служби надзвичайних ситуацій. Про це ми інформували й В. як голову спостережної ради. Він запропонував скласти протокол намірів про створення СП, схвалив цей протокол і пообіцяв разом з Б. приїхати на чергову зустріч з чеською стороною та внести свої пропозиції. Чеська сторона на цю зустріч прибула, а от пани Б. та В. на неї не з'явилися, мотивуючи це особливою зайнятістю. (Тож чи варто дивуватися, чому до нас так важко йдуть зарубіжні інвестори? — **І. Г.**) Але це не завадило В. подати згадувану вже заяву до Закарпатського господарського, а згодом, 18 жовтня, і до Львівського Апеляційного господарського суду. Вердикт першого суду — у задоволенні позову відмовити повністю, другого (на засідання якого позивач навіть не з'явився, причини неявки не повідомив, тож колегія суддів повважала за можливе розглянути апеляційну скаргу за його відсутності) — рішення закарпатських суддів залишити без змін. Оскільки дії правління ВАТ «Ільницький завод механічного зварювального устаткування» (цитуємо): «по з'ясуванню питання можливості й доцільності створення спільного підприємства не суперечать вимогам чинного законодавства, не виходять за межі компетенції правління, визначеної законодавством і статутом Товариства, тому підстави для визнання недійсним рішення правління ВАТ, оформленого протоколом № 16 від 18.01.2007 року, відсутні. Щодо протоколу про наміри створення спільного підприємства, то суд виходив з того, що, відповідно до ст. 128 ГК України, угода, яка не породжує юридичних наслідків, не може порушувати будь-чиї інтереси. Тому, на думку суду, оскаржуваний протокол не порушує прав та інтересів позивача».

— Питання щодо ситуації, яка склалася на ВАТ «Ільницький завод механічного зварювального устаткування», тричі розглядалося на засіданнях регіональної робочої групи з питань протидії протиправному поглинанню та захопленню підприємств, — коментує секретар цієї групи начальник Закарпатського територіального управління Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку Ганна Ємець. — Комісією попередньо визначено наявність ознак протиправного захоплення або поглинання. Відповідні матеріали надіслані до Міжвідомчої комісії з питань протидії протиправному поглинанню та захопленню підприємств. До слова, історія ця на Закарпатті — не єдина. Як на мене, під подібний приціл потрапили й такі підприємства, як ТОВ «Яворник», що у Великоберезнянському районі, та ЗАТ «Рахівська торговельна організація робітничого постачання».

Тож — далі буде?

Іван ГУДЗОВАТИЙ.

Закарпатська область.

■ ПОДРОБИЦІ

Деякі лікарні стали прихильнішими до дітей

Шість лікувальних закладів Криму в переддень Нового року отримали статус «Лікарня, доброзичлива до дитини». Акцію з такою назвою проводить Всесвітня організація охорони здоров'я і дитячий фонд ЮНІСЕФ за підтримки педіатричної асоціації.

Ініціатива скерована на охорону, підтримку й заохочення грудного годування дітей, яке має превалювати над існуючою в багатьох пологових будинках практикою пізнього прикладання немовляти до грудей, роздільного перебування матері й дитини, стимулювання штучного годування. Найдобрішими назвали перше дитяче поліклінічне об'єднання Сімферополя й Центральну районну лікарню Білогірського району. Чотири акушерські стаціонари — два пологові будинки Сімферополя, пологовий будинок Євпаторії й Сакська центральна райлікарня — підтвердили цей статус повторно. Усього на півострові працює 6 пологових будинків і 16 відділень.

Віктор ХОМЕНКО.

Міс «Голосу України» — вона ж і «Шляхетна полтавка»

У цьогорічному конкурсі «Красуня Полтави-2007» взяли участь 12 дівчат. Це видовище відбувалося в обласному музично-драматичному театрі імені М. В. Гоголя.

Цього разу корона дісталася студентці Полтавського університету споживчої кооперації України Олені Чорнобиль. Цікаво, що вдруге на конкурсі визначали й Міс газети «Голос України». Цей титул завоювала студентка цього ж університету Валерія Щочка (**на знімку**). Зауважу, що Валерія перемогла й у номінації «Шляхетна полтавка».

Дмитро СКОБЕЛЬСЬКИЙ.
Фото автора.

Порятунок потопаючих — справа рук самих потопаючих

■ ДО УВАГИ УРЯДУ

Сьогоднішні реалії такі, що за ціни газу — основної і незамінної сировини — навіть у 708 гривень за тисячу кубометрів без ПДВ підприємства хімічної галузі зазнають істотних збитків.

Керівники хімічних підприємств стверджують, що очікуване з 1 січня 2008 року нове підвищення ціни на природний газ поставить всю галузь на коліна. Сьогодні вона споживає 8 мільярдів кубометрів газу на рік і посідає друге місце після металургійної промисловості за валютними доходами держави. Ситуація більш ніж серйозна, тому хіміки вважають, що «розрулити» її можна лише за допомогою уряду, який зобов'язаний створити умови для роботи одного з основних секторів економіки країни.

— Держава не повинна ховатися від цієї проблеми, — висловлює свою точку зору президент Союзу хіміків України Олексій Голубов. — Адже мова не йде про якісь величезні матеріальні затрати з боку уряду. Насамперед мається на увазі створення для галузі умов, які пом'якшили б «газовий» удар. У проекті закону про підтримку виробників мінеральних добрив, зокрема, прописано про зменшення цільової надбавки на газ із 2 до 0,001 відсотка. Хіміки рік чекали і сподівалися на такі зміни, але надбавка була знижена лише на два місяці — листопад і грудень поточного року. Якби підприємства хімічної промисловості працювали так, як уряд вирішує ці питання, навряд чи ми говорили б про успіхи.

Про те, як жити, а точніше, як виживати в умовах постійного підвищення вартості головної сировини для хімічного виробництва, керівники провідних підприємств галузі говорили в Сєвєродонецьку на своїй галузевій нараді. Картина загалом в усіх однакова: виробництво аміаку, карбаміду й селітри нерентабельне, засобів для освоєння нових технологій і технічного переозброєння в підприємств немає, перспективи розвитку внутрішнього ринку досить розмиті.

Як зазначив голова правління ЗАТ «Сєвєродонецьке об'єднання «Азот» Валентин Казаков, за наявних технологій і промислової політики, що склалася в країні, займатися якимись локальними вдосконаленнями сьогодні невигідно. Це не допоможе підприємству вижити, якщо не поміняти саму концепцію технологічної політики.

— Затрати на переозброєння, наприклад, на виробництві аміаку, непорівнянні із зростанням ціни на природний газ, — пояснює Валентин Казаков. — Це дає загалом негативний економічний ефект. Наприклад, ми не вироблятимемо товарний аміак, а це призведе до перерозподілу сировинних виробників на зовнішньому ринку. Кращі місця посядуть Венесуела, Саудівська Аравія, Емірати та інші країни, що мають дешеву сировину для виробництва продукту. Після аналізу результатів роботи підприємства в 2006 році ми побачили, що всі наші потуги з поліпшення діючих технологій і впровадження різних нововведень дали здешевлення продукції аж на 2,5 копійки. Це тоді як за півтора року в розвиток виробництва ми вклали 160 мільйонів гривень. Тільки одне підвищення цін на природний газ із 90 до 130 доларів збільшило собівартість продукції трохи більш як на 18 копійок. Ми розуміємо, що сьогодні треба розвивати ті галузі, ту продукцію, які вимагають мінімум витрат природного газу. Ми вже розглянули 30 різних проектів, що дають змогу знизити енергозалежність «Азоту» від зовнішнього ринку. Зупинилися на дев'яти, вибравши пріоритетні напрями — подальший розвиток виробництва аміаку й відродження виробництва поліетанолу, з подальшим переходом на біотехнології.

До того ж треба враховувати, що в Україні відсутній ринок газу як такий. Весь природний газ продає монополіст — приватна комерційна структура «Укргазенерго», котра має рентабельність на рівні 11 відсотків. А в товаровиробників вона рік у рік падає, причому на Сєвєродонецькому «Азоті» практично доведена до нуля. І це, зауважимо, за ціни природного газу в 140 доларів за тисячу кубометрів.

У пакеті пропозицій для уряду керівники провідних хімічних підприємств звертають увагу на такі важливі моменти. По-перше, йдеться про скасування мита й ПДВ на устаткування, що не виробляється в Україні, тому завозиться з інших країн. Частково це питання вирішує закон про енергозбереження. Але тільки частково. Мабуть, документ потребує доробки. По-друге, необхідно, зрештою, змінити стиль відносин із сільгоспвиробниками. Поки що, м'яко кажучи, вони не складаються цивілізовано. Селяни, як правило, просять хіміків продати їм мінеральні добрива в лютому—квітні, до того ж дешевше й більше. Виробники у відповідь формують свою логіку на тому, що їхнє виробництво не циклічне, а безперервне, тому своєю продукцією вони повинні забезпечувати селян цілорічно. Для цього необхідна чітка робота такої державної структури, як Держрезерв. Він має закуповувати добрива, поповнювати запаси сільгоспвиробників, і займатися цим не час від часу, а постійно. За сформованих відносин селяни вважають цілком логічними свої звинувачення на адресу виробників мінеральних добрив із приводу того, що вони продають свій продукт переважно на зовнішньому ринку й тим самим кривдять своїх головних клієнтів у рідній батьківщині. «Так, — виправдовуються виробники, — вивозимо, оскільки немає іншого виходу. Аграрії не беруть добрива в міжсезоння. От якби Держрезерв проводив закупівлю...»

— Ми готові й більш активно працювати на внутрішньому ринку, — пояснює Валентин Козаков, — але тут серйозною перешкодою, крім високої вартості добрив, є сезонний характер їхнього споживання, що ніяк не поєднується зі специфікою великого хімічного виробництва. Працювати по три-чотири місяці на рік не лише економічно невигідно, а й згубно в чисто технічному плані. Тривалі зупинки складного технологічного обладнання призводять до його швидкого зношування. Для того, щоб підприємство працювало цілий рік, потрібна ефективна система зберігання, нагромадження мінеральних добрив безпосередньо у споживача.

Хімічна галузь України — це насамперед шість великих підприємств: Одеський припортовий завод, Горловський «Стирол», Рівненський, Дніпродзержинський, Черкаський і Сєвєродонецький «Азоти». Це провідні платники податків, що наповнюють український бюджет. Як містоутворюючі вони забезпечують життєдіяльність своїх міст, дають роботу і зарплату десяткам тисяч людей. Якщо сьогодні уряд з усією серйозністю не візьметься за розв'язання проблем хімічної промисловості, чергової економічної кризи Україні, мабуть, не уникнути.

Алла АНТІПОВА.

Луганськ.

■ ОГОЛОШЕННЯ

Ухвалою Господарського суду Львівської області (79014, м. Львів, вул. Личаківська, 128), введено процедуру розпорядження майном у справі №6/93-29/78 про банкрутство Сільськогосподарського ТзОВ «ім. Шевченка»(81200, Львівська обл., Перемишлянський р-н, с. Великі Глібовичі), код ЄДРПОУ 03760243. Розпорядником майна призначений Юркевич Т. П.

Постановою Господарського суду Львівської обл. по справі №29/176 визнано банкрутом ТзОВ «Тронка» (79000, м. Львів, вул. Б. Хмельницького, 273/62), код ЄДРПОУ 22367221. Ліквідатором призначений Юркевич Т. П. (ліцензія АВ №081056 від 19.05.2007 р.), адреса: 79020, м. Львів, вул. П. Панча, 8/29.

Постановою господарського суду Черкаської області від 19.11.2007 р. по справі №14/5456 Відкрите акціонерне товариство «Шполянська спеціалізована пересувна механізована колона», Черкаська область, м. Шпола, вул. Леніна, 128, код ЄДРПОУ 00912497, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вінника С. В. (ліцензія АВ №158471 від 07.12.2006 р.), адреса: м. Черкаси, вул. Дахнівська, 44/1, кв. 42, тел.: 8 (098) 422-90-80.

Господарським судом Вінницької області (21036, м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 7) визнано банкрутами та відкрито ліквідаційну процедуру на підставі ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» наступних підприємств:

1. Постановою від 11.10.2007 р. по справі №10/255-07 - ТОВ фірми «ВЛС-ЛТД» (код 13343291, Вінницька обл., м. Жмеринка, вул. Леніна, 11);
2. Постановою від 20.11.2007 р. по справі №10/289-07 - Футбольного клубу «Поділля» (код 20099182, Вінницька обл., м. Жмеринка, вул. Енгельса, 3);
3. Постановою від 20.11.2007 р. по справі №10/290-07 - Творчого спортивного молодіжного центру «Проект М» (код 25888469, Вінницька обл., м. Жмеринка, вул. Леніна, 12);
4. Постановою від 27.11.2007 р. по справі №5/583-07 - Спортивного клубу «Асахі Карате-До» (код 20098260, Вінницька обл., м. Жмеринка, вул. Б. Хмельницького, 4).

Ліквідатором призначено Вінницький обласний сектор з питань банкрутства.

Заяви кредиторів приймаються протягом місяця з моменту опублікування оголошення.

Господарський суд Дніпропетровської області ухвалою від 15.10.07 р. по справі №Б26/285-07 порушив провадження у справі про банкрутство приватної агропромислової фірми «Зодчий», код ЄДРПОУ 30344681, адреса: смт. Васильковка Дніпропетровської області. Ухвалою від 29.11.2007 р. розпорядником майна боржника призначений арбітражний керуючий Морозов Ігор Анатолійович, тел.: (056) 770-27-40, поштова адреса: 49044, м. Дніпропетровськ, а/с 2734.

Постановою господарського суду Вінницької області по справі №10/153-07 ТОВ «Удич-цукор» (вул. Заводська, 1, с. Удич, Теплицький район Вінницької області, код ЄДРПОУ 33048903, р/р 2600713655 в Райффайзен Банк «Аваль», МФО 302247) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Лещенка Анатолія Михайловича, ліцензія серії АБ №271658, тел./факс: 8 (0432) 67-11-72.

Постановою від 04.12.2007 р. №15/832-б Господарським судом міста Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) визнано банкрутом Приватне підприємство «ФБМ», код ЄДРПОУ 33545241, юридична адреса: 03115, м. Київ, вул. Святошинська, 1, і відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Оксанича Володимира Еммануїловича (ліцензія АБ №0116252 Міністерства економіки та з питань європейської інтеграції України, адреса: 03150, м. Київ, а/с 265).

Господарський суд Полтавської області (36000, м. Полтава, вул. Зигіна, 1) постановою від 06.12.2007 року по справі №18/44 визнав банкрутом та відкрив ліквідаційну процедуру стосовно Сільськогосподарського товариства з обмеженою відповідальністю «Клюшниківське» (с. Клюшниківка, Миргородський р-н, Полтавська обл., код ЄДРПОУ 03772499, р/р 26002727342111 в ПОФ АКБ «Укрсоцбанк», МФО 331014).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Телешуна Юрія Володимировича (ліцензія №271693 від 08.02.2006 р.), 36003, м. Полтава, м-н Незалежності, 1-Б, кім. 27, тел.: 56-48-36.

Постановою господарського суду Черкаської області від 19.11.2007 р. по справі №14/5455 Сільськогосподарське товариство з обмеженою відповідальністю «Станіславчик» - Черкаська область, Шполянський район, с. Станіславчик, код ЄДРПОУ 31399800, визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Вінника С. В. (ліцензія АВ №158471 від 07.12.2006 р.), адреса: м. Черкаси, вул. Дахнівська, 44/1, кв. 42, тел.: 8 (098) 422-90-80.

Постановою Господарського суду м. Києва від 05.12.2007 р. у справі №23/527-б ТОВ «Ватра-7», 02156, м. Київ, вул. Братиславська, 8, код ЄДРПОУ 34295062, визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ «Сіал-2007» (04108, м. Київ, вул. Наталії Ужвій, 5, кв. 174). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Фрунзенський районний суд м. Харкова викликає Худойбердієву Хумор Язяурдієвну, на судове засідання на 27.12.2007 р. о 10.00 за адресою: м. Харків, бульвар Б. Хмельницького, 32/38, для участі у розгляді цивільної справи за позовом ВАТ КБ «Надра» про стягнення заборгованості. У разі неявки відповідача, це оголошення вважається належним повідомленням і справу буде розглянуто за наявними в справі матеріалами. Худойбердієва Х. Я. у разі неявки з поважних причин зобов'язана повідомити суд про ці причини.

Суддя Т. М. Алфьорова.

Господарським судом Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 128) постановою від 18.12.2007 р. по справі №8/315 приватне підприємство «Фінкомінвест» (м. Львів, вул. Городоцька, 245/44, код ЄДРПОУ 20786095) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором ПП «Фінкомінвест» призначено арбітражного керуючого Онушканича Ярослава Васильовича (ліцензія АБ №271689 від 06.02.2006 р., адреса: 79031, м. Львів, вул. Стрийська, 71б/3). Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарським судом Львівської області (м. Львів, вул. Личаківська, 128) постановою від 18.12.2007 р. по справі №8/314 закрите акціонерне товариство «Укрзахіденерго» (м. Львів, вул. Б. Хмельницького, 106, код ЄДРПОУ 25555621, р/р 26000010045 в ЛФ ВАТ АБ «Укргазбанк», МФО 325967) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру. Ліквідатором ЗАТ «Укрзахіденерго» призначено арбітражного керуючого Онушканича Ярослава Васильовича (ліцензія АБ №271689 від 06.02.2006 р., адреса: 79031, м. Львів, вул. Стрийська, 71б/3). Претензії кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Вінницької області, 21000, м. Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7, постановою по справі №5/608-07 від 26.11.2007 року у відповідності до ст. 51 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» визнав банкрутом приватне підприємство «ІНТ-Альянс» (21050, м. Вінниця, вул. Театральна, буд. 20, код ЄДРПОУ 33844730, р/р 2600848010523 в ВФ ВАТ КБ «Хрещатик» у м. Вінниці) та відкрив ліквідаційну процедуру. Ліквідатором призначено Сіроша Олега Миколайовича (21036, вул. Хмельницьке шосе, 2, кім. 112). Заяви кредиторів приймаються протягом тридцяти днів з дня опублікування даного оголошення.

Господарський суд Харківської області (Держпром, 8 під'їзд, майдан Свободи, 5, м. Харків, 61022) ухвалою від 15.11.2007 р. порушив справу № Б-39/201-07 про банкрутство ВАТ «Універсал-Авіа» (61031, м. Харків, Аеропорт, а/я 8610, р/р 260083013692 у ВАТ УКТБ, МФО 321723, код 23754233). Розпорядником майна призначено арбітражного керуючого Хлєбнікова Сергія Володимировича, ліцензія серії АБ 271730 від 20.02.2006 р., адреса: м. Харків, вул. С. Грицевця, буд. 15а, кв. 49. Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів від опублікування цього оголошення.

Постановою господарського суду Київської області (01032, м. Київ, вул. Комінтерну, 16) від 27.11.2007 р. по справі №302/14б-06/11/13 відповідно до ст. 52 Закону України «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом» Відкрите акціонерне товариство «Промагробудінвест» (08320, вул. Гагаріна, 11, с. Велика Олександрівка Бориспільського району Київської області, код ЄДРПОУ 31120819) визнано банкрутом та відкрито ліквідаційну процедуру щодо банкрута. Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Крижановського Юрія Петровича, ліцензія серії АБ №116196 від 13.01.2005 року, Київська обл., м. Вишневе, вул. Святошинська, буд. 46, гурт.

Правління Закритого Акціонерного Товариства «АВК»

сповіщає своїх акціонерів про проведення Позачергових Загальних Зборів акціонерів, які відбудуться 15 лютого 2008 року о 14:00 годині за адресою: місто Київ, вул. Межигірська, 82-а, корпус «Б», 2-й поверх.

Реєстрація акціонерів починається за 30 хвилин до початку Зборів.

Порядок денний:

1. Затвердження планів діяльності Товариства на 2008 рік.
2. Затвердження звіту незалежних аудиторів про фінансову діяльність ЗАТ «АВК» за 2006 рік.
3. Визначення строків та порядку виплати акціонерам Товариства дивідендів за 2006 рік.

З документами до Зборів можна ознайомитись у Товаристві за адресою: Україна, 83062, м. Донецьк, вул. 1-ша Олександрівка, 9.

Довідки за телефоном (факс): (062) 335-27-39.

Постановою Господарського суду Рівненської області від 21.11.2007 р. №9/31 визнано банкрутом та введено процедуру ліквідації ПП «Софтал» (код ЄДРПОУ 33001210, адреса: 33000, м. Рівне, вул. Дундича, 30/22).

Ліквідатором призначено арбітражного керуючого Франка О. П., ліцензія АВ №158283 від 11.10.2006 р. (33000, м. Рівне, вул. Гур'єва, 13).

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 05.12.07 р. по справі №43/720 порушено провадження про банкрутство та відкрито ліквідаційну процедуру приватного підприємства «Лантана-С» (03150, м. Київ, вул. Рейтарська, буд. 35-а, ЄДРПОУ 34763066, р/р 26008011000021 в ВАТ «БТА банк», МФО 321723).

Розпорядником майна призначено Ул'янчука Юрія Анатолійовича, ліцензія АБ 116097 (м. Київ, вул. Січневого повстання, 11-а, кв. 54).

ТОВ «Софран-Агро»

повідомляє, що наступні збори товариства відбудуться 17 лютого 2008 року.

Місце проведення зборів: Житомирська область, Бердичівський район, село Радянське, вулиця Луганська, 101-а.

Час початку зборів: 10 год. 00 хв.

Початок реєстрації учасників зборів: о 9 год. 45 хв.

Порядок денний:

1. Звіт ревізійної комісії товариства.
2. Збільшення статутного фонду товариства.

Господарський суд Миколаївської області (м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) Постановою від 27 листопада 2007 р. в провадженні справи №5/805/07 про банкрутство Дочірнього підприємства «Торгівельний Дім «Прогресс-Строй» (код 30533715, м. Миколаїв, вул. Велика Морська, 63/8) визнав боржника банкрутом та ввів ліквідаційну процедуру в порядку ст. 51 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Ліквідатор - Давидов Едуард Володимирович (ліцензія серія АБ 271510 від 03.11.2005 р. Адреса: 54056, м. Миколаїв, а/с 14).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Миколаївської області (м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) Постановою від 27 листопада 2007 р. в провадженні справи № 5/790/07 про банкрутство ТОВ «Фривей ЛТД» (код 33854217, м. Миколаїв, вул. Гречишникова, 53) визнав боржника банкрутом та ввів ліквідаційну процедуру в порядку ст. 51 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Ліквідатор - Давидов Едуард Володимирович (ліцензія серія АБ № 271510 від 03.11.2005 р. Адреса: 54056, м. Миколаїв, а/с 14). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Миколаївської області (м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) Постановою від 27 листопада 2007 р. в провадженні справи № 5/804/07 про банкрутство ТОВ «Севен-Трейд» (код 33853698, м. Миколаїв, пр. Миру, 44/21) визнав боржника банкрутом та ввів ліквідаційну процедуру в порядку ст. 51 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Ліквідатор - Давидов Едуард Володимирович (ліцензія серія АБ № 271510 від 03.11.2005 р. Адреса: 54056, м. Миколаїв, а/с 14). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Відповідно до пункту 2 статті 2 Закону України "Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України" Державна судова адміністрація України повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання суддями безстроково:

Афендікова Сергія Миколайовича	- суддею місцевого Залізничного районного суду міста Сімферополя Автономної Республіки Крим;
Бурденюка Сергія Івановича	- суддею місцевого Барського районного суду Вінницької області;
Глушка Ігоря Володимировича	- суддею місцевого Ладижинського міського суду Вінницької області;
Татарського Валерія Олександровича	- суддею місцевого Замостянського районного суду міста Вінниці;
Лівандовської - Кочури Тетяни Вікторівни	- суддею місцевого Луцького міськрайонного суду Волинської області;
Щербини Олександра Олександровича	- суддею місцевого Павлоградського міськрайонного суду Дніпропетровської області;
Самсонової Вікторії Василівни	- суддею місцевого Красногвардійського районного суду міста Дніпропетровська;
Марченко Любові Миколаївни	- суддею місцевого Краматорського міського суду Донецької області;
Грубської Людмили Вікторівни	- суддею місцевого Ясинуватського міськрайонного суду Донецької області;
Тарасенко Світлани Борисівни	- суддею місцевого Центрально - Міського районного суду міста Горлівки Донецької області;
Баркова Віктора Миколайовича	- суддею місцевого Приморського районного суду міста Маріуполя Донецької області;
Янчук Тетяни Олександрівни	- суддею місцевого Будьоновського районного суду міста Донецька;
Нечуя Богдана Петровича	- суддею місцевого Лугинського районного суду Житомирської області;
Вінер Едіти Арноштівни	- суддею місцевого Свалявського районного суду Закарпатської області;
Головенко Ольги Степанівни	- суддею місцевого Болехівського міського суду Івано - Франківської області;
Ничик Галини Іванівни	- суддею місцевого Городенківського районного суду Івано - Франківської області;
Потятинника Юрія Романовича	- суддею місцевого Снятинського районного суду Івано - Франківської області;
Уліганинця Павла Івановича	- суддею місцевого Свалявського районного суду Закарпатської області;
Карпенка Олександра Леонтійович	- суддею місцевого Новоукраїнського районного суду Кіровоградської області;
Луценка Миколи Олександровича	- суддею місцевого Бориспільського міськрайонного суду Київської області;
Литвина Олександра Васильовича	- суддею місцевого Рокитнянського районного суду Київської області;
Пархоменко Оксани Владиславівни	- суддею місцевого Ірпінського районного суду Київської області;
Устимчук Маріанни Юріївни	- суддею місцевого Макарівського районного суду Київської області;
Копанєвої Олени Миколаївни	- суддею місцевого Новоайдарського районного суду Луганської області;
Колядова Віталія Юрійовича	- суддею місцевого Перевальського районного суду Луганської області;
Чаркіної Інги Євгенівни	- суддею місцевого Жовтневого районного суду міста Луганська;
Парінова Андрія Борисовича	- суддею місцевого Кам'янобрідського районного суду міста Луганська;
Ніточко Людмили Йосифівни	- суддею місцевого Старосамбірського районного суду Львівської області;
Маліновської - Микич Оксани Василівни	- суддею місцевого Яворівського районного суду Львівської області;
Дробинського Олександра Едуардовича	- суддею місцевого Вознесенського міськрайонного суду Миколаївської області;
Веремчука Олега Анатолійовича	- суддею місцевого Сокальського районного суду Львівської області;
Івченко Олени Михайлівна	- суддею місцевого Ленінського районного суду міста Миколаєва;
Іванчука Вадима Миколайовича	- суддею місцевого Київського районного суду міста Одеси;
Іщенка Олександра Васильовича	- суддею місцевого Малиновського районного суду міста Одеси;
Любицького Віктора Олексійовича	- суддею місцевого Семенівського районного суду Полтавської області;
Німко Наталії Петрівни	- суддею місцевого Бережанського районного суду Тернопільської області;
Леванчука Андрія Олексійовича	- суддею місцевого Хмельницького міськрайонного суду Хмельницької області;
Яківчика Івана Васильвича	- суддею місцевого Сторожинецького районного суду Чернівецької області;

Державна судова адміністрація України

Втрачені Статут та Свідоцтво про реєстрацію Творчої Спілки «Творчість», зареєстровані Голосіївським районним управлінням юстиції у м. Києві від 10.05.2002 р. №3001-2002 вважати недійсними.

Також повідомляємо про зміну назви Творчої Спілки «Творчість» на назву Місцева організація сприяння творчості «Творчість 2».

Господарський суд міста Києва, 01030, м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 44-б, Постановою по справі №23/504-Б від 05.12.2007 р. визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «АТЛАС СКМ» (адреса: 02081, м. Київ, вул. Здолбунівська, буд. 7-А, код ЄДРПОУ 34543748), рах. 2600200890182 в АКБ «ПРАВЕКС-БАНК» в м. Київ, МФО 321983, і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Коваленка Віталія Вікторовича (адреса: 04053, м. Київ, вул. Артема, 1/5, оф. 701).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

ЗАТ «КОМПАНІЯ ПЕРСОНА»

Повідомляє, що позачергові загальні збори відбудуться 11 лютого об 11:00 за адресою: м. Дніпропетровськ, вул. Набережна ім. Леніна, 11.

Порядок денний:

1. Прийняття рішення про припинення діяльності ЗАТ «КОМПАНІЯ ПЕРСОНА» шляхом реорганізації в товариство з обмеженою відповідальністю.
2. Прийняття рішення про створення нового Товариства.
3. Затвердження статутних документів новоствореного Товариства.
4. Порядок здійснення перереєстрації.
5. Обрання голови та членів виконавчого органу.
6. Затвердження рішень виконавчого органу за звітний період.
7. Інші питання.

Реєстрація учасників зборів з 10:00 до 10:50. Для реєстрації учасникам зборів необхідно з собою мати: документ, що посвідчує особу, для представників акціонерів - довіреність, посвідчену у відповідності з вимогами діючого законодавства.

Телефон для довідок: 8-0562-361-164.

Дирекція.

Ухвалою Господарського суду м. Києва від 05.12.07 по справі №43/719 порушено провадження про банкрутство та відкрито ліквідаційну процедуру товариства з обмеженою відповідальністю «Виробничо-комерційна Фірма «ПРОМЕКС» (03058, м. Київ, вул. Борщагівська, 182-В, ЄДРПОУ 33735609, р/р 260060103372 в ЗАТ «ПроКредит Банк», МФО 3209840).

Розпорядником майна призначено Ул'янчука Юрія Анатолійовича, ліцензія АБ 116097 (м. Київ, вул. Січневого повстання, 11-а, кв. 54).

Постановою Господарського суду м. Києва від 05.12.2007 р. у справі №23/526-б ТОВ «Шамбер», м. Київ, Залізничне шосе, 1, код ЄДРПОУ 34412812, визнано банкрутом та відкрита ліквідаційна процедура, ліквідатором призначено ініціюючого кредитора ТОВ «Максіс» (04050, м. Київ, вул. Мельникова, 12). Вимоги кредиторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Постановою Господарського суду м. Києва (01030, м. Київ, вул. Б. Хмельницького, буд. 44-Б) від 13.12.2007 р. у справі №23/552-б Товариство з обмеженою відповідальністю «Інтер Інвест Консалтінг» (ідентифікаційний код - 23507894; 01025, м. Київ, вул. Велика Житомирська, буд. 24; рахунок №260080142 у ВАТ АБ «Укргазбанк», МФО 320478) визнано банкрутом і відкрита ліквідаційна процедура.

Ліквідатором призначено ініціюючого кредитора Товариство з обмеженою відповідальністю «Вторхімпостач» (03083, м. Київ, пр. Науки, буд. 54-Б, оф. 6).

Господарський суд Миколаївської області (м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) Постановою від 27 листопада 2007 р. в провадженні справи №5/788/07 про банкрутство Приватного підприємства «Шопінг-Миколаїв» (код 34852281, м. Миколаїв, вул. Васляєва, 51/1, кв. 2) визнав боржника банкрутом та ввів ліквідаційну процедуру в порядку ст. 51 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом».

Ліквідатор - Давидов Едуард Володимирович (ліцензія серія АБ №271510 від 03.11.2005 р. Адреса: 54056, м. Миколаїв, а/с 14).

Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд Миколаївської області (м. Миколаїв, вул. Адміральська, 22) Постановою від 27 листопада 2007 р. в провадженні справи № 5/789/07 про банкрутство Товариства з обмеженою відповідальністю «Багис» (код 33627287, м. Миколаїв, вул. Казарського, 3а/3) визнав боржника банкрутом та ввів ліквідаційну процедуру в порядку ст. 51 ЗУ «Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом». Ліквідатор - Давидов Едуард Володимирович (ліцензія серія АБ № 271510 від 03.11.2005 р. Адреса: 54056, м. Миколаїв, а/с 14). Заяви кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня опублікування оголошення.

Господарський суд міста Києва, 01030, м. Київ, вул. Богдана Хмельницького, 44-б, Постановою по справі №23/503-Б від 05.12.2007 р. визнав банкрутом товариство з обмеженою відповідальністю «НОВІ МАТЕРІАЛИ І ТЕХНОЛОГІЇ»(адреса: 01133, м. Київ, бульвар Лесі Українки, буд. 5-А, код ЄДРПОУ 34730046), рах. 26004449800079 в ВАТ «КРЕДИТПРОМБАНК» в м. Київ, МФО 300863, і відкриває ліквідаційну процедуру.

Ліквідатором призначено Коваленка Віталія Вікторовича (адреса: 04053, м. Київ, вул. Артема, 1/5, оф. 701).

Кредитори протягом місяця після опублікування даного оголошення можуть звернутись із заявою про визнання кредитором по справі до господарського суду м. Києва.

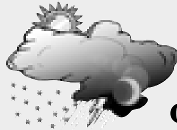
Господарським судом Волинської області (м. Луцьк, пр. Волі, 54) по справі № 1/114-Б

визнано банкрутом приватне підприємство «Захід-Гіпс», код 32501224 (43000, м. Луцьк, вул. Майдан Привокзальний, 1).

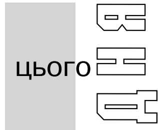
Арбітражним керуючим призначено Люлько Сергія Петровича (ліцензія Мінекономіки та з питань Євроінтеграції серія АВ № 158313 від 18.10.2006 р., адреса: 43026, м. Луцьк, 26, а/с 25).

Претензії кредиторів приймаються протягом 30 днів з дня оголошення.

ДЕНЬ
ВІВТОРОК, 25 ГРУДНЯ 2007 ■ № 245 (4245)

25 грудня в Україні без істотних опадів. Температура вночі 4—9° морозу, в Карпатах 8—13° морозу; вдень 0—5° морозу, у західних областях близько 0°, на Закарпатті та у південних областях 1—4° тепла

25 ГРУДНЯ

■ 1917. У Харкові проголошено Українську Соціалістичну Радянську Республіку. ■ 1927. Народився письменник-фантаст Олесь Бердник («Серце Всесвіту», «Покривало Ізіди», «Чаша Амріти»). ■ 1975. У Києві відкрито пам'ятник Іванові Котляревському. ■ 1977. Помер Чарлі Чаплін, зірка світового кіно. ■ 1979. Радянський Союз розпочав введення військ до Афганістану. ■ 1991. Сполучені Штати визнали незалежність України. ■ 1991. Михайло Горбачов склав повноваження Президента СРСР.

■ СПОРТ

Рекорд на одному диханні

(Початок на 1-й стор.).

— Нічого подібного ніхто у світі не робив і навряд чи зможе повторити, — запевнив представник Книги рекордів України, куди вже вписано ім'я Олега, Ігор Підчибій. — Навіть здоровій людині це не під силу.

П'ять років тому на чемпіонаті в Англії Олег уже намагався встановити аналогічний рекорд. Але тоді боротися довелося за власне життя — від нестачі повітря у хлопця зупинилося серце. До пам'яті приводили англійські медики. Друга спроба виявилася вдалою.

— Це не так рекорд з плавання, як моє бажання стати прикладом для тих, хто зневірився у собі, — зізнався новоспечений рекордсмен. — 12 років тому я був абсолютно нерухомий, за вісім років безперервних тренувань відновився до такої міри, що сам собі даю раду.

Наталя ОВДІЄНКО.

Турнірна хроніка

Шахи. Меріда (Мексика). Міжнародний турнір «Меморіал Карлоса Торе». Українець Василь Іванчук став переможцем. У фінальному матчі він обіграв індійця Пенталу Харікрішна з рахунком 3:1.

Баскетбол. Чемпіонат України. Суперліга. Чоловіки. 12-й тур. «Дніпро» (Дніпропетровськ) — «Кривбасбаскет-Люкс» (Кривий Ріг). 96:74. «Азовмаш» (Маріуполь) — «Пульсар» (Рівне). 84:76. «Київ» — «Політехніка-Галичанка» (Львів). 90:78. «Хімік» (Южний) — «Будівельник» (Київ). 75:67. «Одеса» — «Черкаські мавпи». 81:82. «Сумихімпром» — «Миколаїв». 110:75.

«Київ» — 12 перемог, «Азовмаш» — 10, «Політехніка-Галичанка», «Хімік» — по 8, «Сумихімпром» — 7, «Черкаські мавпи» — 6, «Одеса», «Дніпро» — по 5, «Миколаїв», «Будівельник» — по 4, «Кривбасбаскет-Люкс» — 2, «Пульсар» — 1.

Хокей. Відкритий чемпіонат Росії. Вища ліга. **«Сокіл» (Київ) — «Дизель» (Пенза). 5:1** (0:1, 2:0, 3:0). Шайби: Черненко, 34, 48, Дєєв, 37, Малов, 49, Зоткін, 52 — Модучин, 3. Отже, кияни двічі перегнали на той час лідера турніру. Нагадаємо, що напередодні «Сокіл» виграв — 5:4.

Результати решти матчів: «Бєлгород» — «Кристал» (Саратов). 6:1, 4:3 (б). ЦСК ВПС (Самара) — «Дмитров». 2:8, 0:5. «Аріада-Акпарс» (Волзьк) — «Титан» (Клин). 5:4, 5:4 (б). «Нєфтянік» (Альметьєвськ) — «Капітан» (Ступіно). 6:4, 1:3. «Нєфтянік» (Леніногорськ) — «Кристал» (Електросталь). 2:0, 4:5. «Хімік» (Воскресенськ) — «Рязань». 5:4, 6:3.

«Дмитров» — 80 очок, «Дизель» — 78, «Хімік» — 67, «Нєфтянік» А, «Нєфтянік» Л — по 65, «Крилья Совєтов» (Москва), «Бєлгород» — по 64, «Сокіл» — 60, «Аріада» — 51, «Кристал» Е — 45, «Титан» — 44, «Рязань» —42, «Кристал» С — 41, ЦСК ВПС — 38, «Газпром-ОГУ» (Оренбург) — 35, «Капітан» — 25.

«Голос України» у ролі Діда Мороза

Саме цими днями отримали призи «під ялинку» севастопольці — передплатники «Голосу України». Вони виграли їх в результаті розіграшу подарунків від парламентського видання. Родина Куценко — Катерина Денисівна й Володимир Олександрович — та подружжя Сергій і Світлана Киреєви сюрпризи від газети прийшли забирати на центральну площу міста, де в цей же час урочисто відкривали головну ялинку Севастополя. Подарунок від «Голосу» — традиційний для новорічного столу — шампанське від відомої фірми-винороба «Золота Балка».

Микола МАГДИЧ.

Севастополь.

Фото автора.

Сергій та Світлана Киреєви, Катерина Денисівна і Володимир Олександрович Куценко отримали подарунки від «Голосу України».

«Миколаїв у кишені»

Перший кишеньковий путівник з такою назвою презентували в Миколаївському міськвиконкомі. Це дуже компактна (розміром з календарик складена книжечкою) сувенірна карта міста з позначенням більшості визначних місць та історичних пам'яток.

Ініціатором проекту став миколаївець Василь Фляк, котрий запропонував ідею такого путівника після відвідування Амстердама. Втілити ідею в життя взявся Павло Деменський, а підтримав і допоміг відшукати підприємців, які виділили кошти на видання путівника, міський голова Володимир Чайка. В процесі підготовки сфотографували всі об'єкти, зібрали історичну інформацію про них, зробили грамотний макет.

З таким путівником кожен городянин може стати історіком і екскурсоводом навіть без спеціальної підготовки, а гості Миколаєва тепер мають можливість познайомитися з його славною історією і визначними пам'ятками. Вартість такого «кишенькового гіда» — всього три гривні.

Олена ІВАШКО.

Миколаїв.

Телевізор скрасить далеку дорогу

Одеський науково-дослідний інститут телевізійної техніки представив залізничникам розробки й дослідні екземпляри систем телебачення для купе пасажирських потягів і електричок. Створена одеськими вченими техніка скрасить пасажирам далеку дорогу — вони зможуть подивитися улюблені фільми чи концертні програми. Але керівники Одеської залізниці особливо зацікавилися системами внутрішнього й зовнішнього відеоспостереження, виявлення диму і контролю руху з автоматичним створенням бази даних. Найближчим часом цю апаратуру буде встановлено в поїздах південного напрямку.

В'ячеслав ВОРОНКОВ.

Одеса.

Сила дитячої дипломатії

Скільки народів — стільки і культур. Звичайно, про різні культури можна прочитати у всіляких розумних книжках чи в популярному сьогодні Інтернеті. Але ж це — сухі слова, без емоцій, без гордості за свій народ, свою державу, своє місто. Значно більше користі, коли про свою країну вам розповідають її жителі — особливо молодь. Адже молоді люди ще не заангажовані, вони яскраво розкажуть про життя простих людей у своїй державі.

Таку фантастичну можливість спілкування декілька разів на рік мають учні-старшокласники й вчителі столичної гімназії № 315. Вони люблять подорожувати і пізнавати все нове, цікаве та невідоме. У гімназії є шкільні-партнери у Німеччині, Франції, Великій Британії, Польщі, на Мальті. І з кожним роком ця географія розширюється завдяки інтенсивному інтернет-спілкуванню, ініціативі гімназії до співробітництва через веб-сайт навчального закладу.

Так, восени цього року учні та вчителі відвідали Німеччину, Лібориус-гімназію у місті Дессау, та Францію, ліцей Едварда-Херієта у місті Труа. Готувалися до цих подорожей майже рік, приймали французьку та німецьку делегації вчителів і учнів у Києві. Нові закордонні друзі знайомилися з історико-культурною, краєзнавчою та мистецькою спадщиною Києва, Умані, Чернігова, Білої Церкви, Кам'янця-Подільського, де наші школярі з гордістю розповідали про найяскравіші сторінки рідної історії. В потім, подорожуючи країнами Західної Європи, удосконалюючи німецьку і французьку мови, які вивчають у гімназії як другі іноземні, могли слухати натхненні розповіді про чудові міста Берлін, Дессау, Вітенберг у Німеччині та Париж, Труа, Реймс у Франції.

Хіба це не світ без кордонів для учнів окремо взятого столичного навчального закладу? Хіба не додаткові можливості для дітей, які мають багато друзів у різних країнах світу, високий рівень володіння англійською мовою? До речі, завдяки співробітництву з британським фондом «Найтвуд траст», учні нашої гімназії уже другий рік беруть участь у програмі дистанційного вивчення англійської мови за допомогою відеоконференцій, де безпосередньо спілкуються з носієм мови у Великій Британії. Наступного року також планується проведення таких відеоконференцій між старшокласниками гімназії та учнями шотландської школи міста Балфрон. Ці заходи спрямовані не лише на досконале вивчення мови, а й на розширення знань про країни, їх культуру, життя молоді в Шотландії та Україні.

Олександр БІРЮК, директор столичної гімназії № 315 з поглибленим вивченням іноземних мов.

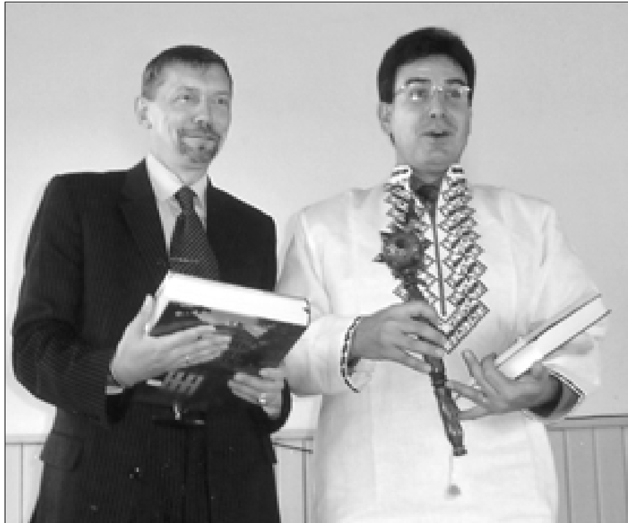

Фото з архіву гімназії.

На знімку: керівники навчальних закладів з Німеччини та України Бенедикт Крафт **(праворуч)** та Олександр Бірюк обмінюються подарунками.

■ ЦИФРА

Дві тисячі

економічно активних підприємств, що діють на Житомирщині, зареєстровано в інших регіонах України. Управління економіки облдержадміністрації не випадково провело такий аналіз на прохання голови ОДА Юрія Забели. Якщо підприємство «чуже», то й податки йдуть до бюджету Києва чи іншої області. А для дотаційної території, якою є Житомирщина, кожна гривня має значення. Особливо зацікавило в аналізі те, що жодне підприємство грального бізнесу, а їх функціонує близько сотні й тут крутяться значні гроші, не «прописане» в області. Цю тенденцію в ОДА пообіцяли змінити.

Олексій КАВУН.

Житомирська область.

Редактор номера Леонід БРОВЧЕНКО
Редколегія:
Леонід БРОВЧЕНКО, Анатолій ГОРЛОВ, Сергій ДЕМСЬКИЙ, Віталій ЖЕЖЕРА, Іван ІЛЛЯШ, Світлана ПИСАРЕНКО, Віталій СУДДЯ.

Головний редактор Анатолій ГОРЛОВ.

▸ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
▸ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
▸ Рукописи не повертаємо.
▸ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.
▸ При використанні наших публікацій посилання на «Голос України» обов'язкове.

(Р) Платні матеріали.

Засновник — Верховна Рада України

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання— КВ № 1 від 26.05.1994 р.
Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами.
Передплатні індекси: для фізичних осіб — 40224, 08775. для підприємств і організацій — 60955.
Передплатна ціна на 2007 рік: для фізичних осіб — 5,00 грн. та 3,00 грн. для підприємств і організацій — 15,00 грн на місяць.
Ціна в роздрібній мережі — договірна.

Загальний тираж 161000.

ВАТ «Видавництво «Київська правда» 04136, м. Київ, вул. М. Гречка, 13.
Зам. 4370

ТОВ «Преслайн» м. Харків, вул. Північна, 12
Зам. 9-1-205

Фотоформи виготовлено в КЦ редакції газети «Голос України»
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ:
для довідок — 503-68-72;
телефакс — 234-72-54;
відділ реклами — 449-72-53, 453-44-56, 453-44-57;
телефакс — 449-85-62.

E-mail: mail@golos.com.ua — загальний
reklama@golos.com.ua — відділ реклами
let@golos.com.ua — відділ листів
foto@golos.com.ua — відділ ілюстрацій

При підготовці матеріалів використовується інформаційно-пошукова система Верховної Ради України «Законодавство»

